

SVĚTLO

TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

51.-52. ČÍSLO / XXI. ROČNÍK

24 Kč • 1,10 €

22./29. PROSINCE 2013

Z obsahu:

Kristovo a naše vzkříšení

Katecheze Svatého otce

Františka 4. 12. 2013

- strana 2 -

Kristus - naděje světa

P. Johannes Paul

Chavanne, OCist.

- strana 4 -

Rodina - základní

ohnisko obnovy

Christof Gaspari

- strana 6 -

Svět očima dítěte

- strana 8 -

Dech blaženosti

- strana 10 -

Rodino,

proživej radost z víry

Promluva Svatého otce

Františka při setkání

rodin na náměstí Sv. Petra

v Římě 26. 10. 2013

- strana 12 -

Žádné peníze, raději

nějaký kámenek

Natalie Nordio

- strana 14 -

„Dělat malé věci

s velkou láskou“

Blahoslavená Matka

Tereza a Eucharistie:

Povánoční meditace

- strana 18 -

*Redakce týdeníku Světlo přeje svým čtenářům a jejich rodinám
požehnané svátky Božího narození.*

*Kéž nás všechny v roce 2014 prozáří život Svaté rodiny,
aby se tak naše rodiny staly místy Boží naděje pro hledající svět!*

Editorial

Kristus je nadějí světa, nadějí, kterou nosí každý člověk ve svém srdci, bez ohledu na to, zda Ježíše zná či ne – tak P. Johannes Paul Chavanne. (str. 4) Proto je potřeba vytvořit místa naděje – vyzván je každý z nás (Christof Gaspari, str. 6). Místa naděje jsou rodiny.

Rodina – svátky Ježíšova narození jsou více než kdy jindy příležitostí k rodinným setkáním, často motivují mnohé k vzájemnému odpuštění, zvyšuje se touha po opravdové lásce našeho blízkého. Věc naprosto přirozená...

Jako křesťané máme výhodu v tom, že nemusíme pro vzor dobré rodiny chodit daleko – Svatou rodinu můžeme mít před očima každý den v roce, nemusíme čekat jen na Vánoce. A nemusíme se bát, že by se něco v jejím prostředí pokazilo... A tak okouzlení Mariinou pokorou, pozorností, ale i láskyplnou rozhodností, povzbuzení Josefovou moudrostí a starostlivostí, a nakonec Ježíšovou nekonečnou láskou a pochopením pro každého člověka, můžeme vycházet vstříc výzvám, které rodinný život přináší.

Naši biskupové vyhlásili **rok 2014 Rokem rodiny**. Jasná odpověď na potřebu doby. Je třeba, aby se právě křesťanské rodiny staly místy naděje pro svět, který tak zoufale touží po věčném, trvalém štěstí, po lásce. I když to vlastně nechápe, neboť ďábel chce svou daň a daří se mu oklamat aspoň na čas lidskou mysl, lidskou přirozenost, danou však ve skutečnosti Bohem, ne zlým pánem mamonou. Návrat k životu s Bohem v rodinách – to je naděje pro záchranu dnešního světa!

A bylo by krásné obnovit starý zvyk, zvát do svých rodin také kněze, aby i oni zakusili, že jejich služba pro Boha žije v konkrétních lidech, kteří však rovněž mohou nabídnout často svou pomoc, už jen třeba tím, že se spolu s knězem modlí. Ano, je k tomu zapotřebí vzájemné důvěry, ale začněme... Bez modlitby a Eucharistie bychom vyhořeli brzy všichni. To je poučení, které dávají sestry bl. Matky Terezy. (str. 18)

Máme tedy v tomto roce jedinečnou šanci nabídnout své rodiny Bohu, aby z nich vytvořil místo SVĚ naděje. Není nic lepšího, než začít v atmosféře Vánoc...

Daniel Dehner

Kristovo a naše vzkříšení

Katecheze Svatého otce Františka při generální audienci na náměstí Sv. Petra v Římě 4. 12. 2013

Dobry den, drazí bratři a sestry! Dnes se ještě vrátím k výroku Kréda: „Věřím ve vzkříšení těla.“ Jde o nesnadnou pravdu, která vůbec není zřejmá, protože není jednoduché chápat budoucí skutečnosti v životě ponořeném do tohoto světa. Evangelium nás však osvěcuje: naše vzkříšení se úzce pojí k Ježíšovu vzkříšení a fakt, že vstal z mrtvých, je důkazem, že existuje vzkříšení z mrtvých. Chtěl bych tedy představit některé aspekty, které se týkají vztahu mezi Kristovým a našim vzkříšením. On vstal z mrtvých, a protože byl vzkříšen, také my budeme vzkříšeni.

Prvně, samo Písmo svaté zachycuje *cestu k plné víře ve vzkříšení z mrtvých*. Ta vyjadřuje víru v Boha, který stvořil celého člověka – duši i tělo, víru v Boha Osoboditele, Boha věrného smlouvě se svým lidem. Prorok Ezechiel v jednom vidění kontemplanuje otevřené hroby vypovězenců, suché kosti, které se vracejí do života vylitím oživujícího ducha. Toto vidění vyjadřuje naději v budoucí „vzkříšení Izraele“, tedy obrození poraženého a poniženého lidu (srov. Ez 37,1–14).

Ježíš v Novém zákoně naplňuje toto zjevení a spojuje víru ve vzkříšení se svojí Osobou a říká: „Já jsem vzkříšení a život.“ (Jan 11,25) Bude to totiž Pán Ježíš, který vzkřísí v poslední den ty, kteří v Něho věří. Ježíš přišel mezi nás, stal se člověkem ve všem jako my, kromě hříchu. Takto nás vzal s sebou na svou cestu zpět k Otcí. On, Vtělené Slovo, usmrcený a vzkříšený, dává svým učedníkům Ducha Svatého jako zálohu plného společenství ve svém slavném království, které očekáváme v bdělosti. Toto očekávání je zdrojem a důvodem naší naděje. Naděje, je-li opatrována a strážena – naše naděje, je-li námi pěstována a strážena – stává se světlem osvěčujícím naše osobní i komunitní dějiny. Pamatujme neustále, že jsme učedníky Toho, který přišel, přichází denně a přijde na konci. Dokážeme-li více pamatovat na tuto skutečnost, budeme se méně trápit každodenností, méně budeme vězni pomíjivosti, ochotněji a s milosrdným srdcem budeme putovat po cestě spásy.

Další aspekt: *Co znamená vzkříšení?* Vzkříšení nás všech nadejde poslední den, na konci světa jako dílo všemohoucnosti Boha, který vrátí život našemu tělu a znovu jej spojí s duší, mocí Ježíšova zmrtvýchvstání. Toto je zásadní vysvětlení. Protože Ježíš vstal z mrtvých, budeme vzkříšeni. Máme naději ve vzkříšení, protože On nám k tomuto vzkříšení otevřel bránu. A tato přeměna, toto proměnění našeho těla se připravuje v tomto životě vztahem k Ježíši, ve svátostech a zvláště v Eucharistii. My, kteří se sytíme v tomto životě jeho Tělem a Jeho Krví, budeme vzkříšeni jako On, s Ním a skrze Něho. Jako vstal Ježíš z mrtvých se svým tělem, ale nevrátil se k pozemskému životu, tak budeme vzkříšeni my se svými těly, která budou proměněna v těla oslavená. To však není lež! To je pravda. Věříme, že Ježíš vstal z mrtvých a v této chvíli žije. A vy věříte, že je Ježíš živý? A pokud Ježíš žije, myslíte, že nás nechá zemřít a nevzkřísí nás? Nikoli! On nás očekává, a protože vstal z mrtvých, moc jeho zmrtvýchvstání vzkřísí nás všechny.

Poslední bod: *Již v tomto životě máme účast na Kristově zmrtvýchvstání*. Je-li pravda, že Ježíš nás vzkřísí na konci časů, je také pravda, že jsme spolu s Ním byli v určitém smyslu vzkříšení. Život věčný počíná již v této chvíli, začíná v průběhu celého života. Jsme totiž už vzkříšení křtem, jsme vsazeni do smrti a vzkříšení Krista a účastníme se nového života, který je jeho životem. Proto v očekávání posledního dne neseme v sobě sémě vzkříšení jako anticipaci plného vzkříšení, kterého se nám dostane. Proto také tělo každého z nás je ozvěnou věčnosti, a proto jej máme vždycky ctít. Zejména je třeba ctít a milovat život těch, kteří trpí, aby pocítili blízkost Božího království, tedy onoho stavu věčného života, ke kterému se ubíráme. Tato myšlenka nám dává naději: jsme na cestě ke vzkříšení. Vidět Ježíše, setkat se s Ježíšem – to je naše radost! Budeme všichni spolu – nikoli tady na náměstí, jinde – ale radostně s Ježíšem. Toto je náš úděl.

Přeložil Milan Glaser,
Česká sekce Rádía Vatikán

Pros Ducha Svatého, aby tě zavedl do Nazareta. Vyhledej zde dům, kde přebývá tesař Josef. Snaž se vystihnout, co to znamená, když o něm tvůj Průvodce říká, že to *byl muž spravedlivý*. Tato *spravedlnost* může být také docela nenápadná. Živí se tu poctivě prací svých rukou, zachovává Boží zákon a děkuje Hospodinu, že mu posílá dívku Marii, aby ji učinil svou ženou. Není v Nazaretě krásnější. Její tělesná krása je něco víc než jen líbezná pohlednost. Spravedlivý Josef dokáže víc než kdokoliv jiný vyčíst z její tváře mnohem větší a hlubší krásu její duše. To, co vyvolalo jejich vzájemnou náklonnost, je ryzí čistota jejich srdcí a duší. Opravdová a upřímná láska může vyklíčit jen v nevinném srdci. Podali si ruku a slíbili si, že půjdou životem pospolu, aniž přitom tuší, co to bude, co je ve skutečnosti spojí. Setrvávej v úžasu při pohledu na tuto dvojici, u níž se krása těla tak dokonale snoubí s krásou srdce. Není to povzbuzující, přebývat v takové svaté společnosti? Uvědom si s bolestí, o co všechno jsou oloupeni ti nešťastníci, kteří z nedočkavé žádostivosti pohrdli krásou nevinnosti.

Právě tuto svatou dvojici si Bůh od věčnosti vyhlédl, aby jí svěřil ten nejvznešenější dar: svého jediného Syna. Dokázal si je najít v prosté, zapadlé a opovrhované vesničce. Posílá svého Syna do zapadáka, kde nic neslibuje pohodlí, postavení ani skvělou budoucnost. Přídomek „Nazaretský“, který ho bude provázet po celý život až na kříž, je spíše výrazem opovržení.

Ale ani jeho rodiče nebudou mít na různých ustláno. Můžeš se o tom přesvědčit již dnes.

Ti dva nepotřebují očistnou zkoušku. Avšak to, co na ně dolehne, i způsob, jakým všechno přijímají a prožívají, bude tobě i mnohým zářivým a povzbuzujícím příkladem pokory, důvěry a odevzdanosti. Nicota se nemůže spojit s Nekonečnem bezbolestně. Zapamatuj si, že čím více se chceš přiblížit Bohu, tím více musíš být připraven přijímat jeho zvláštní způsoby, ačkoliv jim lidsky nemůžeš porozumět.

Pokus se vžít do situace, v jaké se ocitá Maria. Panenský klín, ve kterém roste ten nejsvětější plod, již není možno skrýt před lidským zrakem. Boží nevěsta, tak mladinká a nezkušená, kráčí bezbranná

Neboj se přijmout Marii

*Zamyšlení nad liturgickými texty
dnešní neděle*

*Jak jsem si zasloužila, že Matka
mého Pána přišla ke mně?*

vstříc veřejné hanbě. Nesmírnou bolest jí působí i její láska k Josefovi, neboť prožívá zármutek, který mu nedobrovolně působí. Ale ona všechnu svou bezmocnost vkládá do rukou Hospodina. Na jak dlouho ji vystaví Pán této nejistotě a rostoucímu napětí? Má jedinou jistotu: věrně chová ve svém srdci slova, která jí vzkázal po andělovi: *Počneš a porodíš syna... Ten bude veliký...*

Tehdy vzkázala Nejvyššímu: *Ať se se mnou děje, jak jsi řekl*. Jestliže se to nyní děje, On ví jak a proč. Já jsem jen jeho služebnice. Jestliže zadržel včas pravici Abraháma, zachránil Mojžíše v beznadějně situaci, požehnal lůno stařeny, aby porodila Jana, jistě zná východisko z mé situace. *Ať se mi stane...*

Děkuj Bohu za tento názorný příklad, jak je možno důvěřovat Boží moudrosti a prozřetelné lásce. Obrať nyní pozornost k Josefovi, který ti ukáže, jak může člověk důvěřovat člověku a zachovat lásku proti vši beznaději. Ačkoliv má stále před očima nevysvětlitelnou záhadu Mariina klína, do jeho panického srdce nemá přístup ani podezření, tím spíše ne odsouzení. Z opravdové čisté lásky se rodí úcta, nikoliv žárlivost a roztrpčenost. Josef se pokorně sklání před tajemstvím, které nechápe. Hledá východisko v tichosti a modlitbě.

Pozdrav nebeského posla, který přichází, aby ukončil Josefovo dilema. Rád ti potvrdí, že ho Pán neposílá jen k výjimečným lidem. Budeš-li pozorný a vnímavý, často s ním můžeš rozmlouvat a nemusí to být jen ve snu, jak je tomu nyní. Jeho nejčastější poselství začíná právě tak jak nyní:

„Josefe, neboj se!“

Anděl mu však přináší nejen Boží vysvětlení, ale i celoživotní pověření, které od základu mění všechny jeho dosavadní plány. Má zasvětit svůj život a svou práci těm nejsvětějším ze všech: Božimu Synu a jeho svaté Matce. Chápe zcela jasně,

Liturgická čtení

1. čtení - Iz 7,10-14

Hospodin promluvil k Achazovi (skrže proroka Izaiáše): „Vyzádej si znamení od Hospodina, svého Boha, ať hluboko v podsvětí, či nahoře na výšinách!“ Achaz však řekl: „Nebudu žádat, nebudu pokoušet Hospodina.“ Tu pravil Izaiáš: „Slyšte tedy, Davidův dome! Nestačí vám omrzovat lidi, že omrzujete i mého Boha? Proto vám dá znamení sám Pán: Hle, panna počne a porodí syna a dá mu jméno Emanuel (to je »Bůh s námi«).“

2. čtení - Řím 1,1-7

Pavel, služebník Ježíše Krista, povoláný za apoštola, určený k hlásání radostné zvěsti. Bůh ji už předem slíbil ústy svých proroků ve svatém Písmě o svém Synu. Ten pochází jako člověk z rodu Davida, duchem svatosti se prokázal jako mocný Boží Syn tím, že vstal z mrtvých: Ježíš Kristus, náš Pán. Od něho jsme dostali milost i apoštolské poselství, abychom na oslavu jeho jména přivedli k ochotnému přijetí víry všechny národy. K nim patříte i vy, protože si vás Ježíš Kristus povolal.

Všem v Římě, které Bůh miluje a které povolal do stavu svatých: milost vám

Dokončení na str. 4

že po boku nevěsty Ducha Svatého může stát jen ryzí čistota a nevinnost. Přijímá poslušně celibátní zasvěcení jako první z těch, kteří chtějí sloužit bezvýhradně Bohu a lidem. Ještě dříve než jeho svěřenec vyhlásí, jak si Bůh cení evangelijních ctností, přijímá řeholi chudoby, čistoty a poslušnosti a tento způsob života povede až do hrobu se vši důsledností.

Nezmeškej šťastné setkání svatých snoubenců a blahopřej jim k přestálé zkoušce i k nejvyššímu vyznamenání. Nediv se jejich slzám. Jak by si mohli bez nich děkovat za lásku a důvěru, která všechno přetrpěla. Jsou si vědomi, co všechno je ještě čeká po tomto úvodním rozuzlení? Ať přijde cokoli, budou stát věrně pospolu a důvěřovat v Toho, který je hoden vši důvěry. *Kdo má nevinné ruce a čisté srdce, smí vystoupit na Hospodinovu horu.*⁽¹⁾ Ať se nám stane podle tvého slova!

Bratr Amadeus

⁽¹⁾ viz resp. žalm 24,3-4

Kristus - naděje světa

Všechny otázky, které si lidé pokládají, se dají, jak se domnívá německý filosof, soustředit do tří základních otázek: Co mohu vědět? Co mám dělat? V co smím doufat? O tuto poslední otázku jde v následující úvaze.

Nejdříve bych chtěl osvětlit, co lze označovat jako beznaděj. Na tomto pozadí pak můžeme lépe vidět, co je naděje a jak smíme být vděční, když naději máme - a sice naději, která je více než nějaká iluze, jež představuje něco, v čem můžeme být pevně zakořeněni.

Chtěl bych začít jedním příběhem: V klášteře jsem měl na starosti styk s veřejností a jednou jsem se staral o filmový tým ORF, který natáčel dokument o různých křesťanských svátcích. Těm třem lidem jsem při pozdravu řekl: „Jste zde vítáni nejen jako novináři, ale i jako lidé...“ A bylo pro mne důležité mluvit s nimi také o osobních otázkách. Jeden z nich se mi pak svěřil, že dělá tuto práci, jen aby vydělával peníze, ale radost z práce nemá. Tak jsme přišli i na otázky víry a on mě poprosil o tipy, jak by mohl lépe vstoupit do problematiky čtení Bible. Ovšem náboženství je pro něho „so far away“ - zcela vzdálené. „V co je pak možné ještě doufat?“ zeptal jsem se ho. „V nic,“ byla jeho odpověď.

Takováto beznaděj není v žádném případě problémem jen dnešní doby. Benedikt XVI. ve své encyklice *Spe salvi* píše o náhrobku ze starého Říma, na kterém stálo: „Jak rychle padáme z ničeho zpět do ničeho.“ Tedy: Přicházíme z ničeho a vracíme se k ničemu. Původ i cíl lidského života: nic.

Tak nabývá svého smyslu výrok: Bez Boha je člověk bez naděje. Kdo je s konečnou platností oddělen od Boha, od pevného základu onoho světa v tomto životě, ztrácí naději, zařazení svého života do původu a cíle.

Velmi dobře beznaděj vyjadřuje báseň Friedricha Nietzscheho *Osamělý*.

*Vrány křičí
a táhnou svištícím letem k městu:
Brzy bude sněžit,
blaze tomu, kdo má domov!
Nyní stojíš ztuhlý,
ohlížíš se zpět, ach! jak už dlouho!*

*Co jsi, blázne,
před zimou utekl do světa?
Svět - brána
k tisíci pouštím němým a chladným!
Kdo to ztratil,
co ztratíš, nelze nikdy zastavit.
Nyní stojíš bledý,
prokletý k putování v zimě,
podobně jako kouř,
který hledá cestu k chladným nebesům.
Leť, ptáku, skřípajíc
tvá píseň v tón pouštního ptáka! -
Schovej, ty blázne,
své krvácející srdce do ledu a posměchu!
Vrány křičí
a táhnou svištícím letem k městu:
Brzy bude sněžit,
- běda tomu, kdo nemá žádný domov!*

Beznaděj člověka, který je bez domova, něco jako duševní bezdomovec, což může být v realu horší než fyzické bezdomovectví. A neohraničenost: „Kdo to ztratil, co ty ztratíš, nelze nikdy zastavit.“ Tedy: beznaděj, rezignace - a pochybování. Pochybovat totiž znamená již v nic nedoufat: žádná pomoc, žádné zlepšení, žádné uzdravení, žádná spása, žádné odpuštění... Žádná perspektiva, že by to mohlo být lepší.

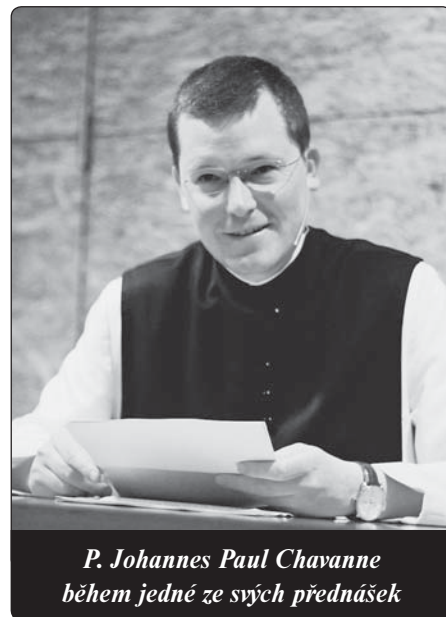
Na tomto pozadí můžeme lépe pochopit, co znamenají věty v dopise Efezským:

Liturgická čtení - dokončení ze str. 3

a pokoj od Boha, našeho Otce, a od Pána Ježíše Krista.

Evangelium - Mt 1,18-24

S narozením Ježíše Krista to bylo takto: Jeho matka Maria byla zasnoubena s Josefem. Ale dříve než spolu začali bydlet, ukázalo se, že počala z Ducha svatého. Protože její muž Josef byl spravedlivý a nechtěl ji vydat pohaně, rozhodl se tajně se s ní rozejít. Když už to chtěl udělat, zjevil se mu

*P. Johannes Paul Chavanne
během jedné ze svých přednášek*

„Tenkrát jste byli odloučeni od Krista, (...) neměli jste žádnou naději a žili jste bez Boha ve světě.“ Tedy: Člověk, který věří, má naději - právě tváří v tvář smrti, která fundamentálně o životě pochybuje.

V rodině jsme měli těžce nemocného. Najednou vidíme: Všechno je jinak. Vše je nějakým způsobem zpochybněno. V takovémto okamžiku má ten, kdo věří, naději, protože má budoucnost, protože ví, že tento život se všemi svými otázkami, svými zkroušenostmi, svými otazníky neupadá do prázdnoty. Není nedůležitý, nýbrž má smysl a cíl. Tím pádem má ten, kdo věří, zcela jinou, větší perspektivu. Doufá, že svět, v kterém se nalézá - a který očividně není takový, jaký by si člověk přál - je otevřený pro větší, nádhernější budoucnost. Zranění, zkroušenosti, otazníky nezůstanou bez odpovědi.

ve snu anděl Páně a řekl: „Josefe, synu Davidův, neboj se k sobě vzít svou manželku Marii. Vždyť dítě, které počala, je z Ducha svatého. Porodí syna a dáš mu jméno Ježíš; on totiž spásí svůj lid od hříchů.“ To všechno se stalo, aby se naplnilo, co řekl Pán ústy proroka: „Hle, panna počne a porodí syna a dají mu jméno Emanuel, to znamená »Bůh s námi.«“ Když se Josef probudil ze spánku, udělal, jak mu anděl Páně přikázal: vzal svou ženu k sobě.

Právě to odhaluje křesťanská naděje: Naše otázky nezůstanou nastálo bez odpovědi – a na konci bude všechno dobré.

Podívejme se nyní krátce na encykliku Benedikta XVI. o naději. V ní píše, že existuje několik druhů naděje: malá, větší a největší. Příklady pro malou, každodenní naději: toho, komu telefonuji, také zastihnu; když si v restauraci objedná jídlo, bude to i správná volba; dovolená, kterou jsem si objednal, bude taková, jakou slibuje prospekt...

Pak existují větší naděje, které se týkají našeho celého života: dobré zaměstnání; velká láska; usmíření v rodině; vlastní děti zvolí správnou životní cestu... Tyto naděje se vztahují k budoucímu, o kterém doufáme, že bude lepší než to, co nyní žijeme. Chováme přání: Tak by mohlo, tak by to mělo být. Ve své encyklice píše Benedikt XVI., že tyto naděje jsou důležité pro život. Určují nám nové cíle, povzbuzují nás, jsou motorem, který pohání náš každodenní život. Vzbuzují snahu po lepším životě.

Nad těmito osobními nadějemi stojí ještě větší naděje, jak říká papež. Týká se všech lidí, celého světa, takřkajíc naděje nadějí. Tak doufáme všichni – podle Ježíšových slov – v život v plnosti, v pravý život. V některých okamžicích to vytušíme. Potom si myslíme: Tak by to mělo být. Nebo: naděje na pokoj, na spravedlnost, že nevinní již nebudou muset trpět, že odčiněním způsobeného zla nastane trvalé usmíření...

Nyní vyvstává otázka: Jsou tyto naděje skutečné, nebo se jedná o snění? Mohou být tyto naděje zde vyplněny, např. politicky, ekonomicky, technicky? V encyklice k tomu papež říká, že tyto naděje na pravý, nádherný, šťastnější život jsou vlastně nadějí na to lepší, totiž na Boha. Jen On může dát to, čeho sami od sebe nedokážeme dosáhnout, i kdyby to byla nejhlubší touha našeho srdce.

Všechny tyto naděje, které jsem zmiňoval, i ty nejmenší, jsou shrnuty v jediné naději: že Bůh skutečně existuje, že On je Život, a proto nám může život darovat a chce nám ho darovat, že život, tak jak v něj doufáme, je něco, čeho můžeme také dosáhnout.

Tyto naděje jsou tedy shrnuty v jedné naději: že Bůh přijde a přinese spásu a vykoupení. Všechny naděje jsou v důsledku

*Johannes Paul Chavanne
byl letos v klášteře Heiligenkreuz
vysvěcen na kněze a nyní působí
jako kaplan ve Würflachu*

nadějí na Boha a jeho příchod do našeho světa, že On přijde k nám a my budeme smět přijít k Němu – tedy naděje na Ježíše Krista. Neboť v Něm se příchod Boží skutečně udal. Skrze jeho smrt a jeho

zmrtvýchvstání způsobil vykoupení, otevřel bránu do nového života. Proto můžeme říci: Kristus je naděje světa, naděje, kterou nosí každý člověk ve svém srdci – ať chce nebo ne, ať Ježíše zná či ne.

K tomu ještě jedna úvaha: Když je zmíněno téma soudu, většinou se lidé lekají. Proč? V žalmech se často modlí raduje, když jde o téma soudu. V Žalmu 96 stojí: „Zpívejte Hospodinu, dobrořečte jeho jménu, zvěstujte den ze dne jeho spásu! (...) Neboť on povede při národů podle práva. Nebesa se zaradují, rozjásá se země, moře i s tím, co je v něm...“ Celé stvoření se má radovat, když se Pán objeví k soudu. Soud tedy není nic, čeho bychom se měli bát, ale z čeho bychom se měli radovat. Pán se objeví k soudu – radostná událost.

Proč? Protože doufáme, že Pán svým soudem přivede svět tam, kam vlastně patří: ke spravedlnosti, k lásce, k pravdě. Soudem se projeví všechno to, co odpovídá lásce a pravdě. Soud, v který doufáme, povede k tomu, že zlovolníci nebudou triumfovat nad svými oběťmi. A na to bychom se měli těšit.

Chtěl bych končit větou z 1. Petrova listu: „Buďte vždy připraveni dát odpověď každému, kdo by vás vyslyšel o naději, kterou máte.“

Z VISION 2000 - 6/2013 přeložil -tk-

P. Johannes Paul Chavanne během primiční mše svaté

Rodina - základní ohnisko obnovy

Výročí 25 let - příležitost k ohlednutí, které má osvětlit naši dnešní situaci, abychom viděli jasněji naše duchovní poměry. Tím se dají poznat výchozí body k obnově. Ukazuje se, že rodina je nejvýznamnější. Nejde jen o Rakousko...

Krátký pohled nazpět: Před 25 lety byla Evropa ještě rozdělena železnou oponou. Její odstranění v následující době přispělo silně k ekonomizaci života. Zdálo se, že se kapitalismus prosadil jako lepší systém. Otevřely se hranice neomezeného hospodářského růstu. Pro Rakousko to znamenalo přírůstek hrubého národního produktu o 66 %.

Na celém světě vznikly obrovské hospodářské útvary, mimořádné soustředění moci v rukou malého počtu lidí. K tomu jenom jedno číslo: 10 nejbohatších osob světa má k dispozici hodnoty, které odpovídají celému rakouskému národnímu produktu. V pracovním procesu se těžiště posunulo ve prospěch zaměstnavatelů. Odměňování stále rostoucího počtu lidí už nestačí k tomu, aby jediný zaměstnaný udržel rodinu.

Zmíníme ještě jednu změnu: elektronickou revoluci. Před 25 lety mohli lidé v Rakousku přijímat jenom dvě televizní stanice, což je dnes nepředstavitelné. Nebyly žádné mobily, žádná nepřerušitelná dostupnost, žádné videohry...

Především ale nastoupily cestu do našich všedních dnů počítače - s nimi internet, tedy kontakty se světem.

Tyto změny otevřely velké možnosti. Bez nich by nebylo možné zveřejňovat VISION 2000, provozovat vysílač jako je Radio Maria...

Současně ale novinky představují mimořádně svůdný potenciál. Heslo pornografie cestou Smartphonu a počítače umožňuje každému přístup k nejstrašnějším, lidmi pohrdajícím představením. A že tyto možnosti využívají už děti, ukazují příslušné výzkumy.

Je na pováženu, že elektronická média vedou ke způsobu komunikace, který se uskutečňuje bez lidského setkání. Vstupujeme sice do kontaktu, vyměňujeme si informace, ale přece se nesetkáváme. Chatujeme na internetu pod pseudonymem, hrajeme si na obrazovce fotbal s protivníkem, kterého neznáme, doví-

dáme se podrobnosti ze života přátel na facebooku...

To všechno má vliv na soužití. Je pomíjivější, povrchnější. Člověk se dozvídá mnoho všedního, pro vlastní život bezvýznamného, „konzumuje“ život jiných, aniž by se ho zúčastnil. Člověk je ohrožený, že zůstane u obrazovek osamocen.

Také soužití se změnilo. Stále více lidí žije osaměle ve svých čtyřech zdech (36 % domácností v Rakousku není obýváno více než jednou osobou). Především stárí je často osamělé. Počet dětí klesá (v posledních 25 letech o 17 %), také počet sňatků (o 15 %), rozvodovost stoupá, stejně jako počet dětí svobodných rodičů... Všechno toto je projevem nestabilních, pomíjivých vztahů.

Uvedme ještě jednu tendenci: Domov ztrácí stále více charakter ústředního místa života. Tam se vzájemně potkávají lidé, kteří se většinou zdržují mimo domov, a tam také tráví většinu času. Rodiče jsou v zaměstnání, děti jsou od malička v pé-

Christof Gaspari

či mimo domov. Politika podporuje tento způsob života. Výsledkem je, že při dotazovém průzkumu ve Vídni dvě třetiny respondentů uvedly, že je prý „úkolom státu, aby se staral o děti do tří let“.

Málo časté je společné stolování. Jídlo se kupuje mimo dům - v MacDonaldech, ve stáncích, v nově otvíraných prodejnách pečiva. Protože každý přichází domů v jiný čas, vezme si něco z ledničky, co tam právě je, a sní to před obrazovkou - sám. Tedy směřování k osamělosti.

Přítom je tlak na očekávaný postoj všech členů rodiny na společné pobývání velký. Každý vyhledává bezpečí, přijetí, chce se s někým podělit o své starosti. Ale po vystresovaném dnu má sotva kdo náladu, aby sděloval jiným všechno, co prožil. Můžeme se divit, že tím rodinné vztahy trpí?

Záleží na tom, jestli je tento vývoj pokládán politiky a médií za nevyhnutelný, nebo dokonce jako model do budoucnosti. A ta z těchto „kazatelen“ šířená genderová ideologie propaguje nejnemožnější způsoby soužití. Tak je prý rodina místem, „kde jsou děti“ (Verena Remlerová, státní sekretářka pro rodiny).

Tyto skutečnosti musíme brát v úvahu, je jasně vidět, jakému ovlivňování je dnes člověk vystaven.

Co s tím dělat? V žádném případě nejde o to, hlásat návrat k „dobrým starým časům“, hledět do minulosti, ale přiměřeně reagovat na dnešní výzvu, bezvýhodnost našich dnů. Většina lidí to cítí: Přísliby štěstí minulých desetiletí nejsou skutečně rozhodující. K tomu několik vysvětlení.

Ještě nikdy nebylo v Evropě tak dlouhé období nepřerušeno hmotného rozmnožování blahobytu, tak vysoký standard zdravotní péče, tak vysoká naděje na dožití vysokého věku, tak široká nabídka informací - a přesto je slovo „krize“ v ústech všech a ovládá zprávy a titulky, je tématem rozhovorů odborníků... Pomysleme jenom na celosvětové hory dluhů, rozevírající se propast mezi chudými a bohatými, na nebezpečí teroru, na nezaměstnanost mládeže, přistěhovaleckou problematiku...

Otázkou je, jak reagujeme na toto všechno? S rozhodným obratem na politické, hospodářské nebo mediální úrovni se nedá počítat. Tomu nás učí zkušenost: Zavedené struktury se mění většinou

jenom převratem. Eventuálně by mohla vyvolat obrat rozšířená změna v obyvatelstvu, třeba kdyby nějaká strana objevila nový potenciál voličů, nebo média objevila nové zákazníky. Ale uvažujeme o změně k dobrému, ne o veřejném prostoru, i když většina z nás očekává impulzy právě odtud.

Nyní to musím ihned upřesnit. Samozřejmě přijde k nám spása zvenčí – od Ježíše Krista. A On chce působit s námi a skrze nás, a to skrze každého z nás.

Jakým způsobem? Že v nás a skrze nás vzniknou místa naděje. Naše doba potřebuje lidi, kteří nabídnou zkušenost, že život se může vydařit – a to jinak, než dnes hlásají guru. Touha po takových místech naděje je tady.

Kdo čte studie hodnot u mládeže, pozná, že na otázku, co je v životě důležité, dávají přednost vztahům: k přátelům (71 %) a v rodině (69 %). Rodina je hitem dříve jako nyní! A co se týká soužití, existují také jasné odpovědi. Věrnost (84 %), daleko před sexem a penězi.

Jde tedy o to, vytvořit místa naděje, v nichž se těmto přáním vyhová. Tato podpora neznamená ani rozdílení rodinné ideologie ani rozdmýchání debaty o hodnotách. Jde o vlastní život, o otázku: Jak žiji JÁ se svými bližními? My jsme vyzváni, milí čtenáři, vy a já!

První pobídka k této obnově: Ve světě genderu dát zakusit, že polarita mezi mužem a ženou je životodárná, že podporuje růst osobnosti. Proč? Protože odpovídá řádu stvoření. V polaritě muže a ženy jsme obrazem Boha. Protože Bůh není žádný monolit. Celoživotní manželství vytváří tajemství Trojice ve stvoření, jak řekl papež Jan Pavel II.: jednotu osob, která je plodná v osobě dítěte. Samotná etnografie poznává, že kde se žije v monogamii, tam zkvétá kultura. A zánik nastupuje tehdy, když se tato struktura rozpouští.

Celoživotní manželství je právě ideálním místem lidského rozvoje – především také duchovně a duševně. Jako obrazy Boží jsme založeni na lásce. Přitom je důležité pamatovat na to, že láska je daleko více než pocit, totiž postoj, který říká bezpodmínečné ANO k milované bytosti.

Abychom se mohli lidsky rozvinout, potřebujeme mít zkušenost, že jsme milováni.

Musíme mít jasno v tom, co znamená láska. Když někomu řeknu: mám tě rád, tak mu říkám, je dobře, že jsi. Přijímám tě takového, jaký jsi. Ať děláš cokoliv, stojím za tebou. Nezávisle na všem ostatním. Ty máš svoji hodnotu. Aby se člověk mohl rozvíjet, potřebuje zkušenost, že je pro někoho jedinečný, nezaměnitelný, v celé své bytosti přijatý.

Ve světě, ve kterém je manželství sotva už zvenčí podporované, je o to důležitější, že manželé upevňují stále znova vnitřní svazek lásky, obnovují jej – zvláště v krizi. To se podaří o to snadněji, o č hlouběji žijeme manželství svátostně.

Protože pak jsme odkázáni nejenom na naši dobrou vůli, jenom na naši stálost, nýbrž můžeme žít v jistotě, že všemohoucí Bůh je spoluúčasten v našem manželství a působí jako záruka naší schopnosti vytrvat. Je to také On, kdo dává sílu k odpuštění. Protože bez odpuštění není v trvalých vztazích vůbec nic možné. To spočívá v naší nedokonalosti, která vede stále ke vzájemným urážkám a ubližování.

Kde narostla tato jistota přijetí, může být každý také člověkem, který je teď jedinečný. Nemusí hrát divadlo, trvale ukazovat svoji pěknější stránku. To se děje v polaritě muže a ženy, kteří se nezlomně přijímají, v procesu růstu, který pomáhá, protože Bůh zamýšlel, aby byli mateřským nebo otcovským člověkem.

Z toho plyne moje přesvědčení, že křesťanské manželství je ohniskem obnovy. Je prostorem, ve kterém se děti dovídají, že se člověk může na jiného spolehnout. Moji rodiče jdou spolu navzdory mnoha těžkostem, odpouštějí si stále znova, začínají znova. Také můj život se může jednou podařit. V době, kdy tolik vztahů ztroskotává, se stává jasným, že nikdo není za své selhání ostatními předem odsuzován.

Všechno závisí na vlastní připravenosti k vazbě – na rozhodnutí, které se může konat každodenně znova.

Zárukou pro to, že toto rozhodnutí skutečně také provedeme, je náš Pán Ježíš Kristus. On je nadějí světa, zdrojem každé obnovy. A jeho působení bude o to zřetelnější pro svět, který se ubírá pryč od víry, o č více Ho pustíme do svého života, do svých vztahů.

V malých věcech všedních dnů se navzdory všem vnějším překážkám nastaví

Centrum naděje a pomoci o.s. Brno, Vodní 13 – PROGRAMY

PŘÍPRAVA NA PŘÍCHOD MIMINKA • 15. 1. 2014

Jak se připravit na ten vzácný moment příchodu děťátka na svět? A lze se vůbec připravit na rodičovství a jeho první radosti i úskali? Společně se o to můžeme pokusit během sedmi setkání, na kterých budeme mluvit o těhotenství a porodu, o prvních dnech s miminkem a o kojení. Součástí tohoto kurzu je i praktický nácvik k porodu. Tatínci vítáni.

KDYŽ DCERA DOSPÍVÁ • 16. 1. 2014,

16:30 – 18:00 hod.

Rádi byste více porozuměli své dospívající dceři a jejím těžkostem? Chtěli byste posílit Váš vzájemný vztah i v této životní etapě Vaší dcery? Přijďte na přednášku o tom, co dívky v době dospívání prožívají a s jakými problémy dospívání se v poradně pro ženy a dívky často setkáváme. Probíraná témata: podpora zdravého sebevědomí v období dospívání, efektivní komunikace, význam rodinného prostředí a další témata.

NAPROHELP, úspěšná cesta k vlastnímu dítěti •

1. 2. 2014, 9:00 – 17:00 hod.

Akreditovaný odborný seminář určený pro lékaře, zdravotnické pracovníky a jiné odborné pracovníky, ale i pro ostatní, kteří se problematice řešení neplodnosti věnují. Intenzivně se věnujeme řešení neplodnosti bez použití stimulace ovulace a bez jakýchkoliv technik umělého oplodnění, a to velmi úspěšně. Ve svých prezentacích vycházíme z profesních zkušeností zahraničních gynekologů, z vlastních profesních zkušeností z gynekologické ambulance a zpětné vazby z poradenství při řešení neplodnosti.

NEPLODNOST – PŘÍČINY, ŘEŠENÍ • 22. 2. 2014,

9:00 – 15:00 hod.

Nabízíme možnost využít naše vynikající zkušenosti s metodou NAPROHELP, kdy pod naším vedením již řada klientek úspěšně otěhotněla – přirozeně bez zdravotně nebezpečných zásahů. V rámci celodenního kurzu společně probereme možné příčiny dosavadní neplodnosti a navrheme pro Vás nejvhodnější léčbu.

Více informací o programech a přihlášky na

www.cenap.cz.

výhybky do budoucnosti, je to ale klíčem ke zvládnutí krize – a je to dosažitelné pro všechny. Tu není potřeba žádných nových zákonů, žádných mezinárodních smluv, tady máme cestu volnou. A pak se může stát, že lidé okolo nás zpozorní, zeptají se, jak je možné takto žít. Pak nastane okamžik vydat svědectví. Svědectví o tom, že Ježíš Kristus je nadějí světa.

Z VISION 2000 – 6/2013

přežil -mp-

Ty, Maria

A. Quellmino

Ty, od Boha vyvolená,
Ty, pro Boha narozená –
ó Maria, pomoz!

Ty, Bohem vyvolená,
Ty, s Duchem zasnoubená –
ó Maria, pomoz!

Ty, Bohem hýčkaná,
Ty, Bohem korunovaná –
ó Maria, pomoz!

Ty, okraso nebe,
Ty, plná moci a důstojnosti –
ó Maria, pomoz!

Ty, útěcho v utrpení,
Ty, dárkyně radosti –
ó Maria, pomoz!

Ty, milostiplná,
Ty se od nás nikdy neodvracej –
ó Maria, pomoz!

Podávej nám svoje ruce
až do blaženého konce –
ó Maria, pomoz!

*Ze Schweizerisches Katholisches
Sonntagsblatt 18/2013
přeložil -mp-*

Svět očima dítěte

Vychutnává si zácpu aut na silnici

Jsme na cestě po dálnici, Martini rodiče, Marta a já. Stavba střídá stavbu. Brzy jedeme krokem. Pak následuje nekonečná stojící kolona.

Marta je velmi spokojená. Volá zezadu: „Konečně máme na sebe spoustu času.“ A potom rošťácky: „Koukni, ten pán v druhé pruhu bubnuje rukama do svého volantu.“ Najednou si děvče začne propěvovat popěvek, který si právě vymyslelo: „Do volantu plácní, raduj se ze zácpy!“ Museli jsme se smát.

„A proč je čekání tak špatné?“ ptá se temperamentní Marta, aby si hned sama odpověděla: „Čas není ztracený. Můžeme si povídat.“

Mezitím někteří řidiči vystupují a protahují si nohy. Jeden řidič nákladáku se nestará o zvědavce a dělá dřepy. Jiný nadává tak hlasitě, že Marta stáhne okénko a volá: „Nesmí se nadávat tak hlasitě, že jsou z toho ostatní smutní!“ Řidič je tak zaskočen, že raději mlčí. Cizí děti, kterým Marta cestou mávala, jí přinesly kelímek s pitím s bublinkami.

Najednou se dá kolona aut opět do pohybu. Někteří řidiči mají pocit, že vedlejší pruh jede rychleji, a snaží se tam vecepat. „Škoda, že už opět jedeme,“ lituje Marta. „Tady je tak pěkný les!“ – „Chceš ho obdivovat ještě déle?“ – „Ráda,“ říká otevřeně Marta. „Když se stromy prohlížíš hodně dlouho, začnou mluvit.“ – „Ty máš ale dobré uši!“ odvětil Martě její tatínek. „Že umějí stromy vyprávět, jsem se přece naučila od tebe.“ Tatínek mlčí, protože se musí soustředit na řízení. Mezitím se totiž před nás

začalo nasouvat sousední auto, neboť se dálnice sbíhá opět do jednoho pruhu. Nějaký divoký řidič se tlačí dopředu a přijíždí k nám velmi těsně. Martina máma to komentuje: „Ten je tak chudý, že ani nemá čas.“ Jiní řidiči se říjí drze okolo, aby se dostali na samý začátek kolony, a tak možná ušetřili minutu.

Marta se ptá: „Proč je spěch od ďábla?“ – „Jak jsi na to přišla?“ – „To jsi jed-

nou řekla ty.“ – „Tak, ďábel nemá nikdy čas, protože jeho čas je velmi ohraničený. Tak se pokouší nás lidi obalamutit. Kdo jedná nenávistně, už nepřemýšlí nad tím, co dělá.“ – „Já ale běhám ráda,“ míní Marta. – „Běhání ve sportu je něco jiného. Ale ten, kdo spěchá, se stává stále více bezohledným. Co mu stojí v cestě, spíše povalí.“ – „A proč je i hluk od ďábla?“ – „Kde je hluk, člověk přestává myslet. Bůh přichází v tichu.“ – „Tedy v noci?“ ptá se děvče. – „Může to být v noci.“ – „Ale všude se musí chodit rychle: v obchodech, na ulici. Tam už Bůh není?“ – „Spěchající lidé na něj spíše zapomínají.“

Opět nová kolona. Marta usnula. Spí spánkem spravedlivých. Možná pokládá své otázky i ve snu.

„Bůh neposlouchá?“

Vidím, že Martu něco trápí. „Mně se můžeš přece svěřit se vším,“ dodávám jí odvalu. Najednou ze sebe vyrazí něco překvapujícího: „Už se nikdy nechci modlit. Milý Bůh mě neposlouchá. Už hodně dlouho mu říkám, aby uzdravil naši sousedku.“

Mlčím a přemýšlím. Marta se na mě dívá plná očekávání. Pak říkám: „Milý Bůh poslouchá vždy. Nemůže neslyšet, vždyť je všude. Ví všechno dříve, než to vyslovíme.“ – „A proč mi nepomůže?“ trvá na svém Marta a nechává svěšenou hlavu.

– „Přece nejsi žádná korouhvička?“ ptám se. Okamžitě se děvče narovná a chce vědět: „Co to je korouhvička?“ – „Korouhvička se otáčí podle toho, jak vítr vane. Je na něm úplně závislá. Neukazuje, kam sama chce, ale nechává se otáčet větrem. Podobně je to s pohodlnou většinou lidí.“ – „A jak se

to udělá, být nepohodlný?“ – „Tím, že se jasně řekne, v co se věří a co se myslí.“

To Martu vnitřně zasáhlo. Otevřeně se ještě jednou zeptá: „A proč mi Bůh nepomáhá?“ – „On ví lépe než my, co je pro nás dobré. Někteří si svévolně myslí, že by chtěli být chytřejší nebo vydělávat více peněz. Ale mnozí chudí jsou bohatší než mnozí bohatí, kteří jen navenek hodně vlastní. Nějaká Marta by chtěla hrozně

rychle vyrůst, ale milý Bůh ví, že všechno musí růst. Nemůžeme rostliny ze země tahat za uši.“ – „Ale uzdravit? To by přece mohl. Proč to neudělá, když ho prosím?“ – „Někdy musíme prosit dva. V tom tkví více požehnání. Každý večer si vzpomenu, že budeme společně prosit za tvou sousedku. Někdy ale Bůh také chce, aby někdo rostl v lásce. Nemocní mají často více lásky než zdraví. Bůh také nechce, abychom k němu volali jen v nouzi, ale abychom mu i děkovali. A zdravili ho. A byli vždy spokojeni s tím, jak on to řídí, protože je tisíckrát moudřejší, než jsme my.“

„Ten je ale těžký, ten milý Bůh,“ říká nyní Marta. Odpovídám jí: „V nebi budeme žasnout, jak přesně nás poslouchal. Každé naše malé slovíčko bere vážně. Ale pokud ho neposloucháme a děláme zlo, pak se otočí a s vyslyšením naší prosby otálí dlouho. Proto se také říká: »Poslouchej Boží přikázání, aby také on slyšel tvé modlitby.«“

Franta vybírá hnízda

Když předčítám Martě z Bible, nikdy nechce abych přestala. Tolik se jí příběhy o Ježíšovi vnitřně dotýkají. Stále dokola chce slyšet jednotlivé verše. „Jak to Ježíš udělal, že chytili tolik ryb?“ ptá se. – „Jemu patří přece všechny ryby. Může všem poručit, aby plavaly do sítě.“ – „A co znamená, že rybáři mají být rybáři lidí?“ – „Že mají získat mnoho lidí a přivést je k Ježíšovi.“

Ale pašije, pasáže o Ježíšově utrpení poslouchá Marta jen s obavami. Skoro by vyplakala moře. „Proč,“ ptá se se slzami v očích, „milý Bůh nic neudělal, když zlí lidé přibíjeli Ježíše na kříž?“ – „Protože Ježíš chtěl obětovat svůj život z lásky.“

Mohu jí vysvětlit jen málo: Že jsme to my, kdo Ježíše křížuje, když děláme zlé věci. To chápe malá hlavička jen velmi těžko, natožpak její srdce. Podobně, jako se tomu vzpíráme my dospělí.

Pak Marta vypráví, jak sprostý Franta vybral jedno hnízdo. „Mohla jsem jen křičet,“ stěžuje si. „Ale nepomohlo to.“

Chvalte a oslavujte mého Pána, prokažte mu dík a služte mu s velkou pokorou.

Ze Schweizerisches Katholisches Sonntagsblatt 17/2013 přeložil -tk-

Celý svět čeká na Mariinu odpověď

Z homilií svatého Bernarda z Clairvaux, obsažených v pojednání „Chvály panenské Matky“

Slyšela jsi, Panno, že počneš a porodíš syna. Slyšela jsi, že se to nestane prostřednictvím člověka, nýbrž prostřednictvím Ducha Svatého. Anděl očekává odpověď: je totiž čas, aby se vrátil k Bohu, jenž ho poslal. I my, ó Paní, očekáváme slovo slitování, my, které žalostně tísni odsuzující rozsudek.

A hle, nabízí se ti výkupná cena za naši spásu: budeme vysvobozeni ihned, budeš-li souhlasit. Všichni jsme byli stvořeni skrze věčné Boží Slovo, a hle, umíráme. Skrze tvou krátkou odpověď můžeme dojít obnovy, abychom mohli být znovu povoláni k životu.

Za to tě snažně prosí, dobrotivá Panno, politováníhodný Adam, vyhnaný z ráje, se svým ubohým potomstvem, za to tě prosí Abrahám i David. Za to žadoní i ostatní svatí otcové, vlastně tvoji otcové, vždyť i oni přebývají v krajíně stínu smrti. To očekává vkleče u tvých nohou celý svět.

Ne neopodstatněně, vždyť na tom, co řekneš, závisí útěcha ubohých, vykoupení zajatých, vysvobození odsouzených a konečně spása všech Adamových dětí, celého tvého rodu.

Dej spěšně odpověď, Panno! Odpověz rychle andělovi, a skrze anděla i Pánu.

Odpověz slovo a přijmi Slovo.

Prones své a počni božské.

Vypusť pomíjející slovo a pojmi do sebe Slovo věčné.

Proč se zdráháš? Proč se chvěješ? Věř, vyznávej a přijmi. Nechť pokora nabere odvahu, ostýchavost důvěru. Naprosto se nyní nehodí, aby panenská prostota zapoměla na moudrost. V této jediné věci se, moudrá Panno, neboj opovážlivosti. I když je mlčenlivá ostýchavost žádoucí, přece jen je nyní více zapotřebí prokázat zbožnost slovem.

Otevři, blahoslavená Panno, srdce víře, ústa vyznání, lůno Stvořiteli. Hle, ten, po němž touží všechny národy, klepe venku na dveře. Co kdyby pro tvé meškání přešel, a ty bys znovu musela s bolestí hledat toho, kterého tvá duše miluje?

Vstaň, běž a otevři! Vstaň vírou, běž zbožností, otevři vyznáním.

A řekla: „Jsem služebnice Páně: ať se mi stane podle tvého slova!“ (Lk 1,38)

O. Lombardi: Vatikán neodmítá spolupráci

Vatikán. Tiskový mluvčí na dnešním brífinku (4. 12.) odpověděl mimo jiné na otázku týkající se postoje Svatého stolce na dotaz Výboru pro práva dětí OSN v Ženevě. Některá média totiž uvedla, že „Vatikán odmítl poskytnout Výboru OSN pro práva dítěte (CRC) informace o církevním vyšetřování sexuálního zneužívání dětí duchovními“ (LN, 4. 12.).

O. Federico Lombardi uvedl, že Svatý stolec zaslal do Ženevy odpovědi týkající se předchozí zprávy zmíněného Výboru, a upřesnil: „Zaslané odpovědi i předchozí zpráva jsou zveřej-

něny na internetových stránkách Výboru pro práva dětí. Pokud jde například o otázky týkající se skutků, ke kterým došlo v Irsku, pak vzhledem k tomu že Výbor jedná na teritoriálním základě, Svatý stolec prohlašuje, že kompetence ke zmíněným faktům náleží Irsku, irské vládě a irským zákonům, které se vyšetřováním těchto faktů zabývají.“

Svatý stolec má pravomoc pouze nad vatikánským územím. V jednotlivých zemích pak v případě potřeby místní církve se státními orgány spolupracují.

Zdroj: www.radiovaticana.cz

Dech blaženosti

Jsou čtyři roky po svatbě a už mají tři děti – svědectví mladého páru, který v důvěře v konkrétní působení Boží a v trampotách všedních dnů překonával překážky zakládání rodiny.

Naše manželství začalo opravdovou svatbou snů u jezera Attersee a teď čekáme v nejbližších dnech naše třetí dítě. Tenkrát jsme si vybrali jako svatební evangelium tento text v Bibli: „Milujte se navzájem, jak jsem já miloval vás.“ (Jan 15,12) S tímto příkazem je spojen velký úkol, kterého jsme si byli vědomi už tenkrát, ale který se musel uskutečňovat ve všedních dnech.

Když jsme se po naší církevní svatbě sestěhovali, náš první manželský rok se vyznačoval tím, že jsme se sžívali jako manželský pár. To přinášelo s sebou mnoho výzev, protože jsme se museli naučit sjednotit se. Už před naším sňatkem vystávala důležitá otázka bytu, kde budeme napříště bydlet, protože můj muž je z Mnichova a já z Vídně.

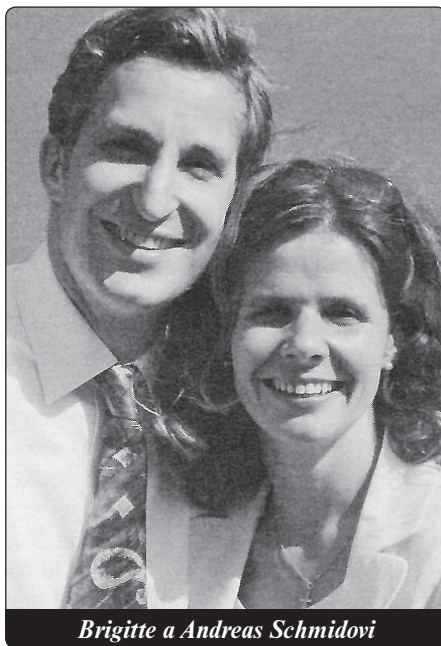
Andreas byl tenkrát zaměstnán v Mnichově, ale rád by se osamostatnil. Protože práce měla flexibilní ráz, mohl pracovat i na jiném místě. Udělal proto velký krok a přestěhoval se za mnou do Vídně. Protože musel být občas v Mnichově, vzal na sebe námahu cestování. Se založením firmy nebyl zajištěn pravidelný příjem – to byla pro mě úplně nová situace, protože pocházím z rodiny, kde byly pravidelné příjmy velice důležité. V důvěře, že nám Bůh ukáže cestu, jsem chtěla svého muže v nové situaci podporovat. Mezitím jsem zjistila, že samostatnost přináší velké výhody.

Velmi jsme se radovali, když jsme se dověděli, že jsem těhotná, že čekáme své první dítě. Božím vedením se v té době vyskytla možnost přestěhovat se do domu mé sestry. Velmi jsme se těšili, že naše děti budou moci vyrůstat v zahradě. Protože těhotenství bylo bez komplikací, očekávali jsme rychlý přirozený porod. Ale bohužel, zažili jsme opak. Po 13 hodinách bolesti a mého úplného vyčerpání přišlo dítě na svět císařským řezem. Pro nás to bylo vedle radosti ze zdravého dítěte také velké zklamání, že jsme u prvního dítěte neměli spontánní porod. Mohli jsme tenkrát poprvé zakusit, jak silně jsme společ-

ně usilovali o dobrý porod, a potom zklamání nad císařským řezem, kdy jsme se také vzájemně podporovali. Tím jsme se jako pár úžeji stmelili.

Vděční za našeho Maxmiliána, jsme se radovali, že jsme teď opravdová rodina. Navzdory nedostatku spánku – v prvních měsících kvůli silným kolikám děťátka se muselo v noci stále chovat – a úplnému přestavění našich dnů, prožili jsme tuto dobu velmi pěkně a pokusili jsme se, jako manželský pár, najít si čas pro sebe. Můj muž mě povzbuzoval, abychom navzdory dennímu stresu nezanedbávali společnou rodinnou modlitbu a pravidelnou návštěvu mše svaté. Měla jsem radost, že on tak věrně vyžadoval dobu modlitby, protože to mi také pomohlo zintenzivnit komunikaci s Bohem.

Oba jsme byli už v mládí a jako mladí dospělí na cestách s křesťanskými skupinami. Andreas se rozhodl v roce 2003, že se stane členem *Regnum Christi*. Když jsme se stali manželským párem, bylo pro nás důležité, abychom v tomto společenství byli i nadále činní, a tak jsem se rozhodla také vstoupit. Zapojili jsme se tam do práce s manželi a poznali mnoho milých párů a rodin. Pěkná, posilující zku-

Brigitte a Andreas Schmidovi

šenost, jak být vzájemně na cestě víry, a při otázkách jsme měli podporu kněze.

Velmi brzo nato přišel na svět Florian. Udělal náš rodinný život ještě pestřejším. Můj muž pendloval stále mezi Vídní a Mnichovem a v týdnech, kdy jsem byla sama, jsem pozorovala o to zřetelněji, jak je potřebné být ve dvou.

Oč byly děti starší, o to více potřebovaly oba rodiče, ať při společné rodinné modlitbě večer, nebo na nedělních procházkách, při společném hraní odpoledne... Když je jeden rodič pryč, dětem něco chybí.

Před nedávnem se mě ptala jedna přítelkyně, jak můžeme být v manželství tak šťastní. Myslím si, že náš recept na úspěch je v tom, že jsme připraveni své vlastní jednání přizpůsobit – i když se to stane teprve tehdy, když některý z partnerů upozorní na chybu. Snažíme se pracovat na sobě, abychom se změnili k lepšímu. Tam, kde se už nekoná žádná změna, je všechno v tichosti.

Když uznáme, že hlasem manželského partnera k nám může mluvit také Bůh, prožijeme kritiku jiným způsobem a můžeme se tak také spíše otevřít. Velmi důležité je spolu mnoho mluvit a navzájem se poslouchat. Mezi mým manželem a mnou nebyl ani jeden večer, abychom si vědomě neudělali čas ke vzájemnému rozhovoru. Ale i mezitím nacházíme čas k důležitým rozhovorům.

V našem manželství nás provází slovo „odevzdanost“. Začíná se tam, kde my oba jsme unavení a potřebujeme si odpočinout, ale děti potřebují někoho ke hraní. Malé dárky „odevzdanosti“ jako hrneček horkého čaje přinesený k posteli při bolesti v krku nebo pár milých slov pošepťaných do ucha upevňují manželský svazek novým prožíváním kouzla začátku.

Také po čtyřech letech manželství není mezi námi nuda. Naše děti, které jsou velmi živé, přinášají do našeho života mnoho elánu. Když si na konci týdne spolu hrajeme s dětmi v zahradě, nebo jedeme na výlet, nebo ruku v ruce zpíváme zbožné písně, zažíváme dech božské blaženosti, po které všichni toužíme. Díky dobrý Bože, že jsi v našem manželství tím třetím ve svazku a naše manželství je den ode dne lepší.

Z VISION 2000 - 6/2012
přeložil -mp-

Pros Ducha Svatého, aby tě zavedl do domu, kde přebývá Svatá rodina s Ježíškem. Můžeš se zde naučit, jak přijímat v důvěře v Boha dobré i zlé. Ježíšovi rodiče nemají ještě ani tušení, jaké nebezpečí jim hrozí, ale nebeský Otec nad nimi bdí. Posílá k Josefovi anděla a ten mu tlumočí příkaz Nejvyššího: „Vstaň a odveď rodinu ihned do Egypta.“

Sotva se Boží Syn stal člověkem, již ho ohrožují jeho nepřátelé. Nediv se, když se setkáváš s tím, jak Boží království naráží na protivenství. Ačkoliv by Bůh mohl zničit všechny své odpůrce jediným slovem, raději pošle svého Syna do vyhnanství, aby nám byl podobný ve všem kromě hříchu.

Zamysli se, co všechno bys na Josefově místě namítal a navrhoval, aby ses vyhnul tak nepříjemnému úkolu. Josef tě však učí, aby ses nedotazoval a přijímal bez výhrad Boží úrady. Nechce být Božím poradcem, ale setrvává v roli pokorného služebníka. Cení si Boží moudrosti více než vlastního rozumování. Vždyť *kdo může být Hospodinovým rádcem?*⁽¹⁾

Zúčastni se rychlých příprav k nečekanému odchodu uprostřed noci. I z toho mála, co zatím mají, mohou vzít s sebou jen to nejnnutnější. Tito tři jsou prvními dobrovolníky evangelické chudoby. Josef půjde do ciziny jako nejchudší z nejchudších, ale ve skutečnosti to udělá proto, aby zachránil poklad nad poklady: Božího Syna a jeho svatou Matku. Projdi si v duchu a spočti si, co všechno bys dokázal ihned bez reptání opustit, abys vyhověl Boží vůli. Pros Svatou rodinu, aby ti vyprosila opravdovou odevzdanost, důvěru a ochotu k oběti.

Kam je anděl posílá? Mají jít do Egypta, do země, kde vládne nevědomost, pýcha, rozkoš a modlářství. I tvoje duše se tak snadno mění v pohanskou zemi, když zapomeš na Pána. Dovol Marii, aby tam přinesla s Ježíškem světlo a milost. Skácej všechny modly a vzdej hold svému jedinému Pánu. Doprovázej svatou trojici na její dlouhé a namáhavé cestě a uvědom si, že v takové společnosti ti ani v pohanském obkličení neschází nic z toho, co tvá duše potřebuje.

Prohlédni si chudičké obydlí, které mohl Josef zajistit pro své nejdražší. Ubýtuješ se tu bez váhání. Bude to nyní Boží

Pokorný vyhnanec

Zamyšlení nad liturgickými texty dnešního svátku

Vezmi dítě i jeho matku a uprchni do Egypta

chrám a svatyně chudoby. Jako cizince je čeká v této zemi jen pokořování a tvrdá práce. Ježíšova společnost však všechno proměňuje. Ani utrpení nemusí zbavit radosti toho, kdo celým srdcem slouží Pánu. Nebudou zde prožívat jen všední dny, ale i své svátky. Vládne zde to, co je nejpodstatnější, aby domov byl domovem: Žijí zde lidé zcela *zavěšení Bohu s vědomím, že je miluje, a projevují si navzájem milosrdné srdce, dobrotu, pokoru, mírnost a trpělivost*. Přesvědč se o tom co nejpevněji. Nauč se zde v tomto pozeňnaném prostředí podobným způsobem obohacovat svůj domov a zajistit si v něm především trvalou Ježíšovu přítomnost. Vyzdob si dům tím, co ti ho ustavičně připomíná, a pros ho bez ustání, *ať vám v srdci vládne jeho pokoj, to je přece váš cíl a povolání*.

Doba ohrožení pominula a Boží posel přichází k Josefovi s novým pokynem. Zkouška skončila. Bůh se neuchýlil k zázraku, nepodnikl nic pro urychlení Synova návratu. Nyní jej volá zpět do vlasti, kterou má získat pro Boží království i skropit svou krví. Na Boží slovo je spolehnouti, ať vyzývá k útěku, nebo k návratu. Nestane se nic, co by narušilo věčné Boží úrady. I když Josef ví, že je opět možno vzít jen to nejnnutnější a podstoupit nemalé útrapy, pocituje přesto radost, že může Ježíškovi i jeho svatě Matce Marii vrátit zpět jejich vlast. Co může být radostnějšího než návrat domů.

Doprovod' je na dlouhé cestě a vynasnaž se nést s nimi jejich únavu i starosti spojené s návratem do rodné země. Kde se usadit, kde znovu začít? Josef ponechává vše Boží Prozřetelnosti. Bůh se však rovněž může spolehnout na svého věrného služebníka, který využije svých znalostí a zkušeností, aby připravil pro svěřené Dítě ty nejlepší podmínky a uchránil ho před ohrožením. Josef nenechává nic náhodě a moudře a prozřetelně zkoumá nejdříve, jaká je situace v místě, kam má vstoupit. Herodes je sice mrtev, ale v Jud-

Liturgická čtení

1. čtení – Sir 3,3–7.14–17

Pán chtěl, aby otec byl od dětí ctěn, a potvrdil právo matky u potomstva. Kdo ctí otce, usmíruje své hříchy, kdo si váží matky, jako by sbíral poklady. Kdo ctí otce, dočká se radosti na vlastních dětech a bude vyslyšen, když se modlí. Kdo ctí otce, bude dlouho žít, kdo poslouchá otce, občerstvuje svou matku. Synu, ujmí se svého otce, když zestárne, a netrap ho, dokud je živ. Slábneli mu rozum, ber na něj ohled a nepohrdej jím, když ty jsi v plné síle. Nezapomene se ti, žes měl soucit s otcem, započítá se ti (jako náhrada) za tvé hříchy.

2. čtení – Kol 3,12–21

Bratři! Jako od Boha vyvolení, svatí a milovaní projevujte navenek milosrdné srdce, dobrotu, pokoru, mírnost a trpělivost. Snášejte se a navzájem si odpouštějte, má-li kdo něco proti druhému. Pán odpustil vám, proto odpouštějte i vy. A nadto nade všechno mějte lásku, neboť ona je svorník dokonalosti. Ať ve vašem srdci vládne Kristův pokoj:

Dokončení na str. 12

sku kraluje Archelaus. Nemůže být také nebezpečný? Josefovy obavy jsou oprávněné. Kde najít bezpečný útulek pro ty, kteří jsou mu nade vše nejdražší? Prosí vroucně Boha o přispění. Spoj se s jeho modlitbami a uvědom si, že spolu s Ježíšem jsou stále ohrožováni nepřítelem i jeho přátelé. Anděl Páně mu nezůstane dlužen opětovnou radu.

Podle jeho pokynu obrací své kroky do Galileje, která se stane Ježíšovou zamilovanou vlastí. Král králů bude přebývat v místě, které zdejší krajané pokládají za zapadlý Kocourkov. Zde, vzdáleni od ruchu světa, budou prožívat svůj všední život, který bude pro Ježíše přípravou na jeho budoucí poslání tím, že bude *podán svým rodičům*,⁽²⁾ a to bez ohledu na to, že je Pánem nebe i země. To je způsob života, kterému se musíš podle jeho příkladu především naučit. *Tak bývá požehnán, kdo se bojí Pána. Blaze každému, kdo kráčí po jeho cestách.*⁽³⁾

Bratr Amadeus

⁽¹⁾ srov. Iz 40,13; ⁽²⁾ srov. Lk 2,51;

⁽³⁾ resp. žalm 128

Drahé rodiny, buďte vítány v Římě a dobrý večer! Připutovaly jste z mnoha částí světa, abyste vyznaly svoji víru u hrobu sv. Petra. Toto náměstí vás přijímá a objímá: jsme jeden lid, jedna duše, povolání Pánem, který nás miluje a je nám oporou. Zdravím také všechny rodiny, které jsou s námi spojeny televizí a internetem, takže toto náměstí pozbývá hranic!

Chtěli jste, aby toto setkání mělo motto „Rodino, prožívej radost víry“. Ten název se mi líbí. Slyšel jsem vaše zkušenosti, vaše vyprávění. Viděl jsem mnoho dětí i prarodičů. Pocítil jsem bolest mnoha rodin, které žijí v situaci chudoby a války. Slyšel jsem mladé lidi, kteří chtějí i přes nemalé těžkosti vstoupit do manželství. Ptejte se tedy: Jak je možné žít dnes radost víry v rodině? Je možné žít tuto radost, nebo ne?

Z evangelia svatého Matouše nám přichází vstříc toto slovo: „Pojďte ke mně, všichni, kdo se loptíte a jste obtíženi, a já vás občerstvím.“ (Mt 11,28) Život je často namáhavý. Práce je úmorná, hledání práce je úmorné. Avšak tu největší tíží v životě působí nedostatek lásky. Nedostat úsměv, nedojít přijetí způsobuje těž-

kost. Je mlčení, které tíží, někdy i v rodině, mezi manželi, mezi rodiči a dětmi, mezi sourozenci. I námaha je bez lásky mnohem tíživější. Myslím na opuštěné staré lidi, na rodiny, které se souží, protože se jim nedostává pomoci v péči o ty, kteří potřebují zvláštní starostlivost. „Pojďte ke mně všichni, kdo se loptíte a jste obtíženi,“ říká Ježíš.

Drahé rodiny, Pán zná vaše námahy: zná je. A zná tíží našich životů. Pán však zná také naši hlubokou touhu dojit radosti

občerstvení! Pamatujete? Ježíš řekl: „Aby se vaše radost naplnila.“ (Jan 15,11) Ježíš chce, aby se naše radost naplnila! Řekl to apoštolům a opakuje to dnes nám. To je tedy první věc, kterou chci dnes večer s vámi sdílet, totiž Ježíšova slova: **Pojďte ke mně, všechny rodiny světa, a já vás občerstvím, aby se vaše radost naplnila.** Tato Ježíšova slova neste domů, neste je v srdci, dělte se o ně v rodině. Zvou nás, abychom šli za Ním, abychom se vzájemně obdarovávali radostí.

Druhé slovo беру z obřadu udělování svátosti manželství. Kdo uzavírá svátostný sňatek, říká: „**Slibuji, že ti zachovám lásku, úctu a věrnost, že tě nikdy neopustím a že s tebou ponesu všechno dobré i zlé až do smrti.**“ Snoubenci v té chvíli nevědí, co se stane, nevědí, jaké radosti a jaké bolesti je čekají. Vydávají se jako Abrahám na společnou cestu. A to je manželství! Vydát se na společnou cestu, ruku v ruce, a přitom se svěřit do velikých rukou Páně. Ruku v ruce, vždy a po celý život! A nedat šanci provizorní kultuře, která krájí náš život na kousky!

S touto důvěrou ve věrnost Boží čelit všemu, beze strachu, zodpovědně. Křesťanští manželé nejsou naivní, znají problémy a protivenství života. Nemají však strach vzít na sebe svoji odpovědnost před Bohem a společností, aniž by utíkali nebo se izolovali či zřikali poslání založit rodinu a přivést na svět děti. – Ale dnes je to těžké, otče... Jistě, je to těžké. Je zapotřebí milosti a milost nám dává svátost! Svátosti nejsou životní dekorace! Ó, jak krásná svatba, krásný obřad, krásná slavnost... Toto však není svátost, to není svátostná milost. To je pouhá dekorace! A milost není na ozdobu života, nýbrž k tomu, aby nám dala sílu pro život, učinila nás odváznými, abychom mohli jít dál! Nikdy se tedy neizolovat, vždycky spolu. Křesťané si udělují svátost manželství, protože si uvědomují, že ji potřebují. Potřebují ji, aby byli sjednoceni a plnili poslání rodičů. „V dobrém i ve zlém až do smrti.“ Tak to říkají manželé ve svátosti manžel-

Liturgická čtení - dokončení ze str. 11

k němu jste byli povoláni v jednom těle. Buďte (za to) vděční. Kristova nauka ať je u vás ve své plné síle: moudře se navzájem poučujte a napomínejte. S vděčností zpívejte Bohu z celého srdce žalmy, chvalozpěvy a duchovní písně. Cokoli mluvíte nebo konáte, všechno dělejte ve jménu Pána Ježíše a skrze něho děkujte Bohu Otcí. Vy, ženy, buďte svému muži podřízeny tak, jak se to sluší na křesťanky. Vy, muži, mějte svou ženu rádi a nechovejte se k ní mrzoutsky. Vy, děti, ve všem svoje rodiče poslouchajte, jak se to patří u křesťanů. Vy, otcové, nedrážděte svoje děti, aby neztracely odvahu.

Evangelium - Mt 2,13-15.19-23

Když mudrci odešli, zjevil se Josefovi ve snu anděl Páně a řekl: „Vstaň, vezmi dítě i jeho matku, uteč do Egypta a zůstaň

tam, dokud ti neřeknu. Herodes totiž bude po dítěti pátrat, aby ho zahubil.“ Vstal tedy, vzal v noci dítě i jeho matku, odebral se do Egypta a byl tam až do Herodovy smrti. Tak se splnilo, co řekl Pán ústy proroka: ‚Z Egypta jsem povolal svého syna.‘ Když Herodes zemřel, zjevil se v Egyptě Josefovi ve snu anděl Páně a řekl: „Vstaň, vezmi dítě i jeho matku a jdi do izraelské země, protože ti, kdo ukládali dítěti o život, už zemřeli.“ Vstal tedy, vzal dítě i jeho matku a odebral se do izraelské země. Ale když uslyšel, že je v Judsku místo svého otce Heroda králem Archelaus, bál se tam jít a podle pokynu ve snu se odebral na území galilejské. Šel tedy a usadil se ve městě, které se jmenuje Nazaret, aby se splnilo, co je řečeno ústy proroků: ‚Bude nazýván Nazaretský.‘

ství, během níž se modlí společně i s celým společenstvím. Proč? Protože se to tak dělá? Nikoli. Činí tak, protože to potřebují na dlouhou cestu, kterou se mají společně ubírat. Dlouhou cestu, nikoli po kouskách, ale nastálo. A potřebují pomoc Ježíše, aby kráčeli s důvěrou, aby se denně vzájemně přijímali a každý den si odpouštěli! A toto je důležité: umět si v rodinách odpouštět, protože všichni máme nedostatky, všichni! Někdy děláme nedobré věci, které druhým ubližují. Je třeba mít odvahu žádat omluvu, když v rodině chybujeme...

Před několika týdny jsem na tomto náměstí řekl, že rodina, aby mohla prospívat, musí nutně užívat tři slova. Chci je zopakovat. Tři slova: **dovol, děkuji a promiň.** To jsou tři klíčová slova! Žádejme o dovolení, abychom v rodině nepůsobili potíže: „Smím udělat toto? Nebude ti to vadit?“ Děkujme, děkujme z lásky! Řekni, kolikrát denně děkuješ svojí manželce a svému manželovi? Kolik dní projde bez poděkování, bez vyslovení slůvka díky? A poslední je omluva. Všichni chybujeme a někdy se v rodině a v manželství někdo urazí a někdy – jak se říká – létají talíře! Říkají se silná slova. Poslyšte však tuto radu: nikdy neskončete den, aniž byste se smířili. Pokoj v rodině denně obnovujte! Nevymlouvat se a říci: promiňte mi; a začíná se znovu. **Dovol, děkuji, promiň.** Řekneme to společně? (*zvolání: Ano!*) **Dovol, díky, promiň!** Užívejme tato tři slova v rodině. Odpouštějme každý den!

V životě zakouší rodina mnoho krásných momentů: odpočinek, společný oběd, vycházka do parku, návštěva u prarodičů, návštěva u nemocného... Chybí-li však láska, chybí radost, chybí slavnost. A lásku nám vždycky dává Ježíš: On je nevyčerpatelný pramen. On nám ve svátosti dává svoje Slovo, dává nám Chléb života, aby se naše radost naplnila.

A na závěr, tady před ikonou Uvedení Páně do chrámu. Je to opravdu nádherná ikona. Rozjímáme ji a přijmeme od ní pomoc. Jako vy všichni jsou i její protagonisté na cestě: Maria a Josef se vydali na pouť do Jeruzaléma v poslušnosti Pánovu zákonu. Také stařec Simeon a prokyně Anna rovněž vysokého věku přijdou do chrámu pohnuti Duchem Svatým. Scéna nám ukazuje setkání tří generací: Simeon nese na rukou dítě Ježíše, ve kte-

Poselství Královny míru Mirjaně

„*Drahé děti! S mateřskou láskou a s mateřskou trpělivostí hledím na vaše bloudění i na vaši ztracenost. Proto jsem s vámi. Přeji si pomoci vám, abyste mohli poznat a přiznat vše, co vám nedovoluje upřímně, celým srdcem poznat lásku nebeského Otce. Děti moje, Otec se poznává skrze kříž. Proto neodmítejte kříž, snažte se ho chápat a s mou pomocí přijímat. Když budete moci přijmout kříž, budete chápat i lásku nebeského Otce, půjdete s mým Synem a se mnou, budete se lišit od těch, kteří nepoznali lásku nebeského Otce, od těch, kteří Mu naslouchají, ale nerozumí, nejsou s Ním, nepoznali Ho. Já si přeji, abyste poznali pravdu mého Syna a byli apoštolové, abyste se jako Boží děti pozvedli nad lidské smýšlení a vždy znova, ve všem hledali Boží myšlení. Děti moje, modlete se a postěte se, abyste mohli poznat všechno to, co si od vás přeji. Modlete se za vaše pastýře a mějte touhu, abyste v jednotě s Ním poznali lásku nebeského Otce. Děkuji vám.*“

Medžugorje 2. prosince 2013

Rok 2015 bude věnován zasvěcenému životu

Oznámil to Svatý otec František členům Unie generálních představených mužských řeholí, s jejichž členy se setkal ve Vatikánu u příležitosti jejich 82. valného shromáždění v Římě. Svatý otec se věnoval tématům povolání, vzdělávání, bratrského dialogu,

poslání zasvěcených osob. Řeholníci jsou muži a ženy, osoby, které mohou probudit svět. Jak Svatý otec řekl, radikálnost se vyžaduje od všech křesťanů, právě řeholníci však jsou povoláni následovat Pána zvláštním způsobem.

Zdroj: TK KBS

rém rozpoznává Mesiáše, a Anna je znázorněna, jak velebí Boha a zvěstuje spásu těm, kdo očekávali vykoupění Izraele. Tito dva starci představují víru jako paměť. Ptám se však vás: Nasloucháte prarodičům? Otevíráte svoje srdce paměti,

kteřou nám podávají prarodiče? Prarodiče nesou moudrost rodiny, jsou moudrostí lidu. A lid, který nenaslouchá prarodičům, je lid, který umírá. **Naslouchat tedy prarodičům!** Maria a Josef tvoří Rodinu posvěcenou přítomností Ježíše, který je naplněním všech příslibů. Každá rodina jako ta Nazaretská je začleněna do dějin lidu a nemůže existovat bez předešlých generací. A proto dnes máme prarodiče! A děti. Děti se učí od prarodičů, od předešlé generace.

Drahé rodiny, také vy jste součástí Božího lidu. S radostí jdete spolu s tímto lidem. Zůstávejte stále spojené s Ježíšem a svým svědectvím Jej přinášejte všem. Děkuji vám, že jste přišly. Společně přijmeme za své slova svatého Petra, která nás posilňují a dají sílu pro těžké chvíle: „Pane, ke komu bychom šli? Ty máš slova věčného života.“ (Jan 6,68) Žijte s Kristovou milostí radost víry! Pán ať vám žehná a Maria, naše Matka, opatruje a provází. Děkuji.

Přeložil Milan Glaser,
Česká sekce Rádia Vatikán

Žádné peníze, raději nějaký kamínek

Nejkrásnější vánoční jesličky v Římě – „jesličky popelářů“

Počet římských kostelů odpovídá počtu obyvatel malé vesnice. Jaký div, že každý rok s blížícími Vánoce lidé ve Věčném městě všude obdivují vánoční jesličky.

Ale odkud vlastně pochází tento zvyk, stavět v kostelech nebo doma v pokoji jesličky? Začátek a vznik jeslí leží v temnotách dějin. Někaké přesnější datum nebo určité místo, kde byly poprvé postaveny, není známo. Jisté ale je, že důležitý krok vedoucí k dnešním jesličkám se dá hledat v duchovním divadle. To začalo v 9. století. Zabývalo se událostmi od Svaté noci až do utrpení Krista. Svatý František z Assisi vykonal důležitý krok ke vzniku jesliček v roce 1223 v malém místě Greccio u Rieti svojí vánoční mši. Před jednou jeskyní slavil na Svatý večer mši svatou s živým volkem a oslem, aby věřícím názorně přiblížil vánoční poselství. Nechyběly tam jesle s krmivem. Tyto první nám známé hry svatého Františka z Assisi mu přinesly označení „otec stavby jesliček“.

Od 15. století se rozšířilo používání dřevěných figurek Svaté rodiny. Jesličky jako samostatný typ se dají dokázat od poloviny 16. století, nejdříve ve španělském a italském prostoru a později také severně od Alp.

První jistě prokázané jesličky stály v jezuitské koleji v portugalském městě Coimbra. Byli to především jezuité, kteří jako první ve svých kostelech stavěli realistická znázornění příběhu Narození jako přípravu věřících na Vánoce. Z chrámových prostor – jejich místa vzniku – přišly jesličky přes knížecí domy také do domácích obývacích pokojů a vznikl tak zvyk domácích jeslí.

Při hledání nejkrásnějších římských jesliček nemineme určitě jeden kostel – Santa Maria Maggiore. Toto jméno nese největší římský mariánský kostel teprve od poloviny 19. století. Předtím to byla po více než tři staletí „Santa Maria ad praesepe“ – Svatá Maria u jeslí – protože tady bylo uchováváno v jedné boční kapli po staletí pět prkýnek jeslí Ježíšových – jejichž pravost byla dnes vyvrácena. Uchovávána byla v relikviáři. Tato kaple měla podobu ma-

lého domečku a obsahovala oltář a figurky z alabastru, které představovaly klanění Tří králů. Sošky zhotovil pro kapli florentský umělec Arnolfo di Cambio v roce 1291. Ti Tři králové jsou seskupeni okolo Marie, na jejímž levém koleně a jí něžně objat sedí malý Ježíšek. V končícím 16. století to byl papež Sixtus V., který nechal kapli úplně přestavět, první figurky Arnolfa di Cambia ale zakomponoval do nového stavebního konceptu a seskupil je okolo relikviáře.

Staletá tradice v milých detailech

V římských kostelech bývají jesličky odhaleny buďto 8. prosince, na slavnost Neposkvrněného početí Panny Marie, nebo až po třetí adventní neděli, v posledním týdnu před Vánoce.

V Santa Maria v Trastevere jsou vidět už od 8. prosince. Jsou poněkud schované v jedné z levých bočních kaplí. Nad malým oltářem stojí ve výklenku Maria, Josef, pastýři a zvířata okolo ještě prázdných jeslí. Protože Ježíšek se do nich položí teprve v noci na 25. prosinec. Pozadí scény tvoří stará fotografie kostelního náměstí. Toto je zastřeno a dociluje se tak optický klam, který působí na pozorovatele, jako by stál skutečně venku na náměstí u studny. Její způsob provedení dřevěných figurek je odvozen z neapolských jeslí, staleté tradice, která se projevuje svými milými detaily v utváření tváří a gest.

Ty jesle, které uvidí Římané až naposled, jsou a zůstanou před svatopetrským dómem. Od jejich zavedení bl. Janem Pavlem II. v 80. letech 20. století se už tradičně odhalují teprve krátce před Štědrým dnem a papež je posvěti.

Ale v žádném římském kostele na žádném náměstí se s velkým odstupem nenacházejí nejhistoričtější jesličky Říma. Ne daleko baziliky sv. Petra má „Ama“, římská firma pro odvoz odpadků, jednu ze svých provozoven. Když projdete nenápadným domovním vchodem, ocitnete se ve vnitřním dvoře, na který navazuje hala, v níž jsou postaveny a k vidění po celý rok „il presepe dei Netturbini“ – „jesličky popelářů“. To znamená, že jsou to vlastní jesličky Římanů. Navštívilo je v posledních čtyřiceti letech bezpočet duchovních. Bl. Jan Pavel II. zde byl dokonce 24krát a vzpomínal si na každý detail tohoto působivého díla. V této opravdové stáji s vrbovými vraty a slámou na podlaze je Palestina z doby před dvěma tisíci roky a procitlá v miniaturním měřítku k novému životu. „Přes stovku domů, všechny osvětlené, dohromady 52 metrů oblázkových cest, čtyři akvdukty o celkové délce 18 metrů, originální kameny ze svatopetrského dómu a mnoho jiného je tady zapracováno,“ vypráví hrdě pan Giuseppe, jeden z tvůrců jeslí. Dlouhé hodiny by bylo možno přihlížet k dění, aniž by to bylo nudné, a člověk objevuje stále nové, krásné detaily v této jesličkové krajině. „Na většinou obvyklou kasičku můžete zapomenout,“ říká pan Giuseppe, „nechceme peníze, raději kamínek ze země návštěvníka.“ Dnes jsou tu stovky kamenů ze všech zemí, které zdobí vnější zdi ocelové konstrukce a základy jeslí. A kdo se dobře podívá, ten mezi nimi objeví dokonce úlomek z berlínské zdi.

Z Die Tagespost 22. 12. 2012

přeložil -mp-

(Redakčně kráceno a upraveno)

„Il presepe dei Netturbini“ – jesličky popelářů

Ravensbrücká štedrovečerní romance

V koncentračním táboře Ravensbrücku o Vánocích 1942

napsala Anna Kvapilová

Na loži svém na třetáku
protírá si Maří oči.
Jak by ji někdo volal!
Hbitě dolů z lůžka skočí.

Ani stopy po vaření,
kotle vychladlé tu stojí
a nad nimi v rajske září
andělíčky poletují.

Obrací se k Ježíškovi,
jenž se na ni libě směje:
„Králička ti tady nesu,
vidíš, jaký líbezný je?“

Popatř jenom, jaké ladné!“
K Panně Marji přiklekává,
zvírátka a medajlonky
do klína ji vysypává.

Božinku, snad nezaspala!
Dneska musí první vstávat,
první musí do kuchyně,
oheň v kotlích rozdělávat.

Prostřed síně na jesličkách
tvář svatého Jezulátka,
vedle něho nachýlená
tiše klečí svatá matka.

Kuchařky v škrobených
čepcích,
ze šelky a z personálky
po řadě tu přistupují,
každá nese svoje dárky.

A již přikleká k ní druhá
podávajíc svoje dárky,
sladce mluví:
„Svatá Panno,
nesu slaměné sandálky

Tuřín, cibul, kousek mrkve,
potom něco pod pokličkou:
„Svatá Panno, není líbo
zahřáti se polivčičkou?“

pro tebe i tvého chotě,
a ty malé pro Ježíška,
měkce se v nich bude chodit. –
A tu ještě veršů knížka.“

„Božinku, jen já nic nemám!“ –
ulekne se Maří naše,
a již běží uvařiti
pro Ježíška trochu kaše.

Náhle venku hluk se vzdmáhá
až se otrásají krovy.
Panna Marja starostlivě
obrací se k Josefovi.

Rychle klouzá do sukének.
Cosi jako stříbra znění
slyšet zvenku. Vzpomíná si,
že je Boží narození.

Maří nechce očím věřit
hledíc na šat Marje Panny,
jak tu volně na zem splývá...
je jak její – pruhovaný.

Také kantina sem spěchá
poklonit se Boží slávě.
„Máme jenom kmín a šneky,“
omlouvá se zajikavě.

V tom už řady Ukrajinek
vtrhly dovnitř jedním rázem,
hlavy v šátcích zachumlané,
hlučně poklekají na zem.

Měsíček jak rybí oko
oknem dovnitř nakukuje,
jak si Maří samým spěchem
čepec křivě posazuje.

A – nastojte! Svatý Josef,
Maria i s andělíčky,
Jezulátko na košilce –
vinkl mají politický.

Náhle vzduchem zavonělo
čistotou a pachem mýdla.
Pradlenky tu poklekají,
přinášejí místo jídla

„Kriste Pane, Matko Boží,
pověz, čím tě uctít máme?
Jsme tak chudé! – My ti aspoň
zatancujem, zazpíváme.“

A už vrzly dveře bloku.
Po sněhu, jenž měkce leží,
Maří celá udýchaná
rychle ke kuchyni běží.

Tváře všech jsou plny jasu,
oči svatým mírem svítí,
když zří na heftlinků řady,
jež se jim jdou pokloniti.

košilkly pro Jezulátko,
zástěry a čisté šátky,
samy pěkně nažehlené
jako o veliké svátky.

A již ruka k boku letí,
noha ryčně o zem pleská.
Ježíšek se nahlas směje,
ručičkama v taktu tleská.

Vidí dveře otevřené –
kuchyň celá světlem září –
před ní stojí řady postav.
Leknutím se chvěje Maří.

První jako vždy, je revír;
a jak u jeslí postává,
jedna z dívek ostýchavě
Matce Boží cos podává.

Stále nové kolednice
do pětic se venku radí.
Panna Marja usmívá se,
svatý Josef vousy hladí.

Matka Boží milostivě
všechněm svatou rukou kyne.
„Děkuji vám, moji drazí,
vidím, láska nezahyne

Bože, to je kaféholen –
já nešťastná! – Co teď říci? –
Tohle bude pěkný meldung! ...
Váhavě se strachem v líci

„Beř!“ dí tiše, klopíc oči,
líčko ruměncem jí chytá –
„je to živočišné uhlí,
věc pro lágř důležitá.“

Teď přichází kunstgewerbe.
Dvě tu vystupují z řady,
Polka, Češka: „Proše paní,
více daly bychom rády,

tam, kde Slovan nohou vkročí.
Půjdu prosit k svému Synu,
aby z vás sňal utrpení
a napravil velkou vinu.“

klopýtá po schodech vzhůru,
vidouc se už ve štráfbloku.
Však co vidí? – Úžasem a
podívením vážne v kroku.

Za ní angorazucht stojí;
a když blíže přistupuje,
jedna v řadě ze kbelíku
bílý chomáč vytahuje.

však ta naše úřednička
nás jak ježibaba střeží;
sabotáži ze štoteček
pár jen zrobily jsme stěží.

Vánoce 1950 v Bohosudově

Sestra Irena Kočišová

Nemáme místa. –

Jak zachvěla se její duše čistá,
jak sevřelo se srdce mladé Matky!
Nevděčný světe, víš, co Bůh ti chystá
v tom Děcku, které nese zpátky
ve svém čistém lůně
 pryč od tvrdých lidí?

Nemáme místa. – Je tu tolik lidstva,
ach, je tu tolik shonu!

A tak jdou poutníci od domu k domu,
Josef a Maria – dvě liliové duše,
dvě srdce vyvolená k oběti a lásce
pro Toho, jemuž ke zrození
zní dvojí melodie – lidská:
nemáme místa! – a andělské pěni.
Kam uchýlí se poutníci unavení,
když jako ozvěna od každých dveří
zní totéž tvrdé slovo: Nemáme místa!
a venku už se šíří?

Nemáme místa pro své vykoupení,
nemáme místa pro spásu svých duší,
jsme nevšimaví, hluší,
jsme leskem zlata oslepeni,
nás z pohodlí nic nevyruší,
jsme hluší a jsme němi
k prosbě Mariině:
Otevřete mi dvěře!
Nemáme místa my, zatvrzelí v vině
jak židé betlémští
v tom prosincovém šere,
kterým se tiše běře
Josef a Maria, dvě duše liliové.

K nám pojdte, sem,
jsme sice jenom chudé,
jsme bez domova, jako vy jste byli,
ale jsme ochotné pro tuto chvíli
a pro celý život otevřít dvěře
svých chudých srdcí.
Otevřít dokořán dvěře svého srdce,
by čtyři čisté, liliové ruce
jak v jesle u Betléma
vložily v ně Nebe,

malého Krále, Jezulátko, tebe!
Který ses narodil,
když nevšimavá země spala svůj sen.
Noc náhle v polovici změnila se v den
a pastýři i stáda venku nocující
budí se ze spánku andělským zpěvem.
Nám narodil se Král.
V chudé zrodil se chýši,
ne v chýši, v chlévě ciziny.
Do jeslí osel s volem mu dýší.
když nenašel se ani jediný,
jenž by mu dal kousíček místa,
trochu tepla lásky.
Takový malý byl, s hebkými vlásky
s očkama děcka,
v nichž odráží se nebe.
Andělé zpívají a oslavují Tebe,
naš malý Králi.

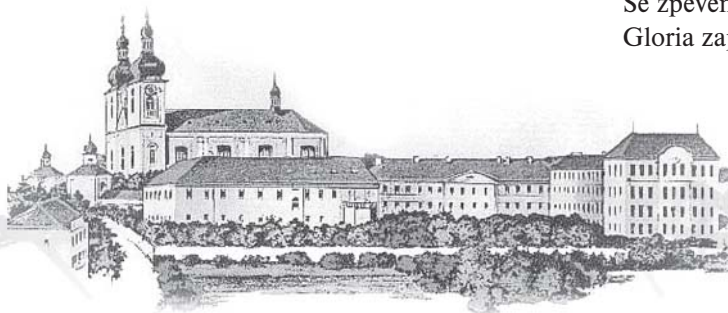
Pastýři ze strání přispěchali,
aby ti zahráli, zazpívali,
aby Ti, chudému, dárky své dali,
aby Tě na ruce vzali,
tvářičky pocelovali,
aby se na Tebe usmáli,
Spasení světa, Mesiáši!
Jsou chudí, prostí,
však nic je neodstraší,
lesk moci královské skryls
v chudobu jeslí.
Všecko si běřeš, co v lásce Ti snesli,
rukama Marie, Josefa –
dvou liliových duší.

I my jsme přišly sem, náš malý Králi,
bychom, když ztvrdla zem,
hebkost své lásky Ti darovaly,
v seno Tvých jesliček
hlavy své položit směly,
bychom Ti tiše, by nikdo to neslyšel,
požalovaly:

my, ovce bez pastýřů,
my, vlašovičky bez domova,
srdce sevřená do krunýřů
mučivé nejistoty.
My, dcery národa,
který jsme vždycky milovaly
a který milujem i přes jeho hřích.
Ó Jezulátko, nezamítej svých!
Pro věrné své ušetři svého lidu!
Dej zemi rozeštvané pokoje a klidu,
vsej v meze rozorané semeno
své lásky,
naš malý Králi s hebkými vlásky!

Ať hvězda betlémská ozáří zemi,
zmámenou, zmatenou frázemi,
křikem falešných proroků,
ať spadnou okovy otroků,
ať anděl míru zazpívá Gloria
nad věznicemi,
ať vyschnou potoky hořkých slzí,
ó Jezulátko, ať je to brzy!
Pak opět zvednem ze sena Tvých jeslí,
naš malý Králi, uplakané skráně.
V maličké ručky Tvé vložíme
radost svých srdcí,
o kterou nyní prosíme,
radostně sevřem Tě do náruče,
srdce se prudčeji roztluče,
až citem své lásky pochopíme,
že andělský zpěv:
Sláva na výsostech Bohu
a na zemi pokoj lidem dobré vůle –
patří už celému českému lidu.

Ať hvězda míru, hvězda klidu
ozáří vlast jak tehdy betlémský chlév,
až zmizí to,
co dělí zem v dvě půle.
Potom Ti, Ježíšku s hebkými vlásky,
zapějem radostně svou píseň lásky.
Se zpěvem andělů spojíme hlasy,
Gloria zapějem Bohu své spásy.

K novému roku

Nejsvětější Trojice,
Bože Otče, Bože Synu, Bože Duchu Svatý!
Všemohoucí, Mocný a Svatý Bože!
Dobrý a Milosrdný Bože!

Začal nový rok. My lidé jsme připraveni učinit další krok do budoucnosti. Ještě nikdy v životě společnosti nebylo dobro v tak prudkém boji se Zlým. Bože a Otče, modlitby Tvých dětí stoupají bez ustání k Tobě. Věříme v Tebe. Doufáme v Tebe, milujeme Tě. Nepřestáváme spolupracovat prací a obětí na Tebou určeném zdokonalení světa: „Přijď království Tvé! Buď vůle Tvá jako v nebi, tak i na zemi!“ A děláme to ve věrné poslušnosti k našemu Pánu Ježíši Kristu, který nás ujišťoval: „Já jsem cesta, pravda a život.“

Ale v naší současnosti nás obklopuje strašlivý vývoj: Démonická temnota se pokouší zatemnit tuto cestu k pravému určení člověka a pokouší se dát našemu postupu vpřed nesprávný směr. Přitom se pohybujeme na půdě zničujícího násilí, smrtelné nenávisti, samolibého požívačnictví, zvrácené pohlavnosti bez lásky a egoistické žádosti moci a majetku. Naše svědomí je posedlé takovým postojem ducha, který se pyšně odvrací od Tebe, Bože, v nevázaném sebepřečeňování a vydalo se modlám svévole a démonické pověry. Vzhledem k tomuto moři hříchu a viny prosíme snažně Tebe:

Bože, Otče plný spravedlnosti a dobrotivé všemohoucnosti,
neodvracej se od nás!
Neodplácej nám podle našich hříchů!
Pane Ježíši Kriste, plný lásky k nám lidem,
za které jsi vydal svůj život!

Jak Tě musí bolet,
když pokora Tvého srdce,
je pošlapávána zlobou lidí.
Smiluj se nad námi! Odpusť nám!

Bože, Duchu Svatý,
přijď nám na pomoc vylitím svaté bouře!
Roztrhni černé mraky hříchů
silou lásky!
Pronikni lidstvo
ohněm poznání a světlem pravdy!

Svatá Panno Maria,
buď naši Přímluvkyní a Prostřednicí.
Pros za nás ubohé hříšníky!

Svatý archanděli Michaeli,
přijď k nám v tomto čase tísně na pomoc
s legiemi andělů!
Chraň nás od zloby, závisti, pokušení
a úkladů nepřitele!

O toto všechno Tě prosíme,
Pane, náš Bože!
Ve jménu Otce, Syna a Ducha Svatého! Amen.

*Ze Schweizerisches Katholisches Sonntagsblatt 1/2013
přeložil -mp-*

DENNÍ MODLITBA APOŠTOLÁTU

Nebeský Otče, kladu před tebe celý dnešní den a ve spojení s tvým Synem, který ve mši svaté neustále zpřítomňuje svou oběť za záchranu světa, nabízím ti v něm své modlitby, práce, utrpení i radosti.

Duch Svatý, který vedl Ježíše, ať je i mým průvodcem a dává mi sílu svědčit o tvé lásce. Spolu s Pannou Marií, Matkou našeho Pána a Matkou církve, to všechno přináším jako svou nepatrnou oběť zvláště na úmysly Svatého otce a našich biskupů ...

Svatý František Xaverský, oroduj za nás!

Svatá Terezie od Dítěte Ježíše, oroduj za nás!

ÚMYSLY NA LEDEN 2014

Všeobecný: Aby byl podporován opravdový hospodářský rozvoj, který respektuje důstojnost každého člověka.

Evangelizační: Aby křesťané různých vyznání směřovali k jednotě, po které toužil Kristus.

Úmysl našich biskupů: Aby Pán svou mocí přivedl k naplnění každé dobré rozhodnutí a dílo víry.

„Dělat malé věci s velkou láskou“

Blahoslavená Matka Tereza a Eucharistie: Povánoční meditace

Ježíšek se tedy už narodil. Je do slámy položen, v plénkách zavinit. Člověk má po Vánocích dojem, že Dítě musí nejprve zapustit kořeny do tohoto světa, do něhož vstoupilo za tak nebeských okolností, jako je porod z Panny s andělskými kůry, které chválí Boha a lidem zvěstují pokoj. Současně je tu chudoba jesličkového obrazu, v níž se teprve musíme vyznat. Tento čas nazývá liturgie vánoční oktáv. Čas usazení této mohutné zprávy. Tento oktáv, který je i u jiných velkých svátků jako u Velikonoce a Letnic, slouží k tomu, abychom si svátky obešli, jako to dělá pozorný turista, když si chce sochu prohlédnout ze všech stran. Když člověk po osm dnů pozoruje stále jiné a nové stránky stejné spásné události, mohou být vidět úplně nečekané obsahy svátku.

Život velké světice našich dnů měl tři těžiště: Tím prvním byli chudí. Mluvíme o blahoslavené Matce Tereze z Kalkaty. To bylo ale jenom jedno těžiště jejího života, a to navenek nejsnadněji pozorovatelné. Lidé, kteří tuto ikonu ubohých, jak byla také nazývána, znali lépe, viděli ještě nejméně dva body, v nichž byla zakotvena: Ježíše, který se stal ztělesněnou Láskou Boží, a svatou Eucharistii, podle její i naší víry Tělo a Krev Pána. Pozorným pozorovatelům vánočních událostí a jejich symboliky se jeví úžasná příbuznost těchto tří. Možná dovoluje dokonce pohled hluboko do duše tohoto v osmi dnech prožívaného svátku vtělení Syna Božího.

Nejsvětější Srdce Páně bylo už v dětství Matce Tereze „první a jedinou velkou láskou“. V některých zemích Evropy byla tradice připravovat Ježíškovi slámu vložené jesle, do nichž se během adventní doby vkládala stébla slámy za každou almužnu, každý dobrý skutek, každou oběť a každý sebezápor. O Štědrém večeru tak ležel Ježíšek měkce na slámě – nebo tvrdě na dřevě jeslí. Tuto tradici Matka Tereza a její sestry velmi podporovaly, protože byla školou sebekázně, především ale spojením mezi láskou k našim bližním,

kteřá nás něco stojí, a vtělenou Láskou Boží. Jak daleko jde tento příklon k bližnímu, je vyjádřeno ve třech větách Matky Terezy, které měly často charakter vzlykání: „Miluj, až ti to působí bolest“, nebo: „Opravdová láska vždycky bolí“. „Ježíše také bolelo nás milovat“ – od dřeva jeslí až po dřevo kříže.

Její „první a jediná velká láska“ se u blahoslavené nevyčerpávala v pocitech nebo malých obětech, ani ve snaze po osobním posvěcení. Ale dostávala lety stále větší a větší jasný směr: Poznávat Ježíše v Eucharistii a stejného Ježíše v nejhudších z chudých. Zosobnění Ježíše v nejubožejších nebyla její myšlenka nebo ideologie, nýbrž Ježíšovo vlastní prohlášení: „Co jste učinili mému nejmenšímu bratru, mně jste učinili.“ (Mt 25,40) Často držela blahoslavená dětskou ručičku nahoře a skandovala podle pěti prstů na ruce pět slov Pána: „To jste mi vy učinili?“ – v tom je obsaženo celé evangelium,“ vysvětlovala potom přihlížejícím.

Ježíš k nám přišel jako dítě v Betlémě, ale to nestačilo návalu jeho lásky. On chtěl zůstat mezi námi v chlebě a víně Eucharistie – a v každém ubožákovi.

„Betlém“, abychom řekli slovy kardinála Joachima Meisnera, „nebyl pro blaho-

Bl. Matka Tereza

slavenou žádnou idylou – Betlém je počátek křesťanské univerzality a katolicity.“

Tak jako je oheň rozdmýchávan větrem, chtěla ona událost z Betléma rozšířit do všech nebeských směrů a do všech částí světa. To dítě bylo prvorozené z mnoha bratří, kteří budou rozptýleni do všech končin světa. Tělo a Krev Božího Syna budou rozmístěny v nezměrné maličkosti ve všech svatostáncích světa.

A církev, tajemné tělo Kristovo, bude zvát všechny lidi, aby byli spojeni v lásce pod vedením Krista (Ef 4,15n). Od jejich začátků se shromažďuje křesťanstvo okolo Pána, který v eucharistické podobě má svůj střed a zůstává tam – ať je to v největší katedrále nebo v nejmenší venkovské kapliče.

Matka Tereza uctívala svatou Eucharistii s takovou hloubkou a intenzitou, která se dá těžko popsat. Ona nejenom vedla denní hodiny vzývání ve všech domech svého řádu a prodlévala sama každou minutu volnou od práce před Nejsvětější svátostí, ale vyzývala také věřící, aby si vyprosili na svých farářích „dar uctívání, alespoň jednu hodinu denně“.

V průběhu svého života Matka Tereza založila 594 poboček svého řádu k péči o nejubožejší z ubohých, nenazývala je nikdy *Domy chudých* nebo *pobočky*, nýbrž mluvila o tom, že „Ježíši byl darován nový svatostánek“. Některé měly mnoho společného s chudobou Betléma, ale stejně jako jesle ve stáji v Betlémě, obsahovaly také něco nekonečně cenného. A v mnoha případech tím Matka Tereza přinášela skutečně Ježíše účinně do temnoty bezbožného systému, jakým byl kolem r. 1988 ateistický Sovětský svaz. Od biskupů, kteří ve svých diecézích chtěli mít její sestry, jenom Matka Tereza požadovala, aby měly povolení k žebrání, jednoho kněze, u něhož by sestry mohly denně navštěvovat mši svatou, a povolení pro svatostánek ke vzývání Nejsvětější svátosti ve vlastním domě.

Skoro po padesát let prováděly sestry klanění před vystavenou Nejsvětější svátostí alespoň jednu hodinu. Po velké katastrofě povodní v Bangladéši r. 1972 tam ihned Matka Tereza poslala své sestry, aby pomáhaly. Práce vyžadovala od sester nadlidské úsilí a byly od organizací žádány, aby výjimečně nepřerušovaly svoji práci ve svých modlitebních časech.

Matka Tereza rozhodla proti tomu: „Ne, sestry se budou vracet do domu ke mši svaté a k adoraci.“

Tomu mnozí pomocníci tváří v tvář katastrofě nerozuměli, a Matce Tereze bylo jasné, že síla jejích sester by se vyčerpala, kdyby nebyly posíleny Ježíšem v Eucharistii, aby mohly přijít k Ježíši v nejchudších z chudých.

„Bez denních časů pro modlitbu a úctu,“ řekla „by sestry nejpozději do dvou let vyhořely.“

Tajným způsobem vychází z tohoto Chleba síla, která působí na jedné straně velkou něhu, současně ale dodává nadlidskou sílu, protože při klanění prolamuje člověk všechny účely a donucení, které ho obklopují a přivádějí ho do nádherné svobody dětí Božích.

Maria stojí na tomto místě průlomu, protože ona je ta první, která přeskočila zeď nevíry, jak jí říká Alžběta: „Blahoslavená, která jsi uvěřila.“ (Lk 1,45)

To je poselství každému z nás: jsi blahoslavený, jestliže jsi uvěřil – jako Maria.

Jako dlouholetá učitelka a pedagožka měla Matka Tereza schopnost vysvětlovat obtížné otázky s dětskou lehkostí. Protože v mateřském domě v Kalkatě žilo 300 sester, ale byl po ruce jenom jeden kněz, měla ona a některé sestry povolení pomáhat při podávání svatého přijímání. Po jedné mši, při níž vykonala tuto službu, činila jako obvykle svoji čtvrthodinovou meditaci pro dobrovolníky, kteří při-

cházel do Kalkaty ve velkém počtu, aby podpořili sestry v jejich službě nejubožší. Začala takto: „Dnes jsem pomáhala rozdělovat Tělo Páně. Přitom jsem držela Hostii ve dvou prstech a myslela jsem: Jak malým se udělal Ježíš, aby nám ukázal, že od nás nepožaduje velké věci, nýbrž malé věci s velkou láskou.“

Malé věci konat s velkou láskou, to se naučila z Eucharistie, která sama se zdá být tak malou a bezmocnou, zatímco v sobě skrývá velikou moc božské lásky. Při meditaci dále uvedla, že „Bůh se jednoho dne nebude ptát na to, jak velké věci jsme v životě vykonali, ale bude se ptát, kolik lásky jsme do tohoto konání vložili.“

Eucharistie byla pro blahoslavenou Matku Terezu „Láskou v podobě malých kousků chleba“. Podstatným znakem byla pro ni jeho něžnost, ba dokonce až k úplné bezmocnosti jdoucí ostýchavost všemohoucího Boha, aby neporušil svobodu člověka, který je přece stvořen k jeho obrazu.

Hluboče ponořena do meditace pozorovala Matka Tereza při jednom letu krásnou krajinu. Nakonec si tiše mumlala pro sebe: „Boží krása, Boží krása,“ a za chvíli: „Boží všemohoucnost! To všechno stvořil On!“ Nakonec přišla k jádru svých myšlenek: „Boží pokore se dá stěží porozumět.“ Eucharistie byla pro ni plodem pokory Boha. Pro ni Bůh zvolil maličkost jako Dítě v Betlémě, aby nepoškodil naši svobodu a současně neudělal žádnou tajnost ze své touhy po naší lásce. V Eucharistii ukazuje

Ježíš svým následovníkům až do dneška cestu oběti za bratry. Poslední slovo Ježíšovo na kříži „Žízním“ (Jan 19,28) zdo-bí proto oltářní kříž v každé kapli jejích sester: vždyť Bůh není nepřítomný nebo apatický. V Ježíši žízní Bůh sám po naší lásce, kterou můžeme prokazovat skrze lásku a láskou k našim bratřím. „Čiňte to na moji památku,“ připomínáme si při každém proměňování, když se pod křížem slaví oběť mše svaté.

„Když pozorujeme kříž, připomínáme si, jak velice nás Ježíš (před 2000 lety) miloval,“ řekla Matka Tereza – když se „Ježíš sám stal chlebem života, abychom my měli život.“

Tak se napíná oblouk od maličkosti a chudoby Božího Syna v jeslích pro kr-mivo až po maličkost a skromnost jeho přítomnosti mezi námi – a až ke konci časů – ve svaté Eucharistii jako výživa pro svět, od chudoby a vyloučenosti jeho porodu v betlémské stáji až k chudobě těch nejubožších a odstrčených starých, nemocných a nezaměstnaných, které Matka Tereza nazývala „odpadem společnosti“ a s nimiž se Ježíš identifikoval ve vyprávění o Posledním soudu (Mt 25,31–46). „Ježíš v Eucharistii a Ježíš chudých je jeden a tentýž Ježíš,“ říkala. „Když chceš skutečně milovat Ježíše v Eucharistii, bude pro tebe úplně normální tuto lásku proměnit v konkrétní čin pro chudé, protože ten, který řekl »toto je moje Tělo«, je stejný Ježíš, který také řekl »byl jsem hladový a dali jste mi najíst.«“ (Mt 26,26; 25,35) Chudí byli pro Matku Terezu vždycky „Ježíšem ve strašném oblečení těch nejchudších z chudých“.

Chudí, Ježíš a svatá Eucharistie se ukazují v souhrnném pohledu jedné úplně moderní světice jako jádro vánočního tajemství, které jsme překročili ve vánočním oktávu.

* * *

Monsignor Leo Maasburg doprovázel blahoslavenou Matku Terezu více let v Indii, v Římě a na mnoha cestách mezi Moskvou a New Yorkem. Byl jejím knězem, duchovním průvodcem a rádcem. Od roku 2005 je národním ředitelem Papežského misijního díla v Rakousku.

Z Die Tagespost 29. 12. 2012
přeložil -mp-

Pondělí 23. 12. 2013: 6:05 Octava dies (747. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **6:35** Berů nás **7:00** Labyrintem víry s Tomášem Halíkem: Vzdáleným nablízku **7:25** Jezuité o: František Xaverský **7:45** Přejeme si... **8:00** Outdoor Films s Daliborem Carbolem **9:30** Harfa Noemova **10:00** Nedělní čtení: 4. neděle adventní **10:30** Don Rua - nástupce **10:55** NOEkreace (206. díl) **11:05** Noeland (47. díl) **11:35** Sedmihlásky: Vánoce, Vánoce, skoro-li budete **11:40** Vánoce proměňují svět: Pan Novotný **11:45** O pasáčku Asafovi (12. díl) **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Koncert skupiny TIMOTHY: Festival pod věží 2008 **13:15** Příběhy odvahy a víry: Patriarcha Tichon (5. díl): Kolik slz budu muset zamáčknot! **13:45** Octava dies (747. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **14:15** Odkaz vysočanských předků **14:25** Noční univerzita: P. Vojtěch Kodet - Marnotratný Otec [P] **16:00** V souvislostech (33. díl) **16:20** Plečnickův kostel sv. Františka v Lublani **16:30** Z kraje pod Buchlovem: Pohádky a pověsti **17:30** Hvězdný prachy - odhalte falešné sliby včas (7. díl): Odírání **18:00** Jak se staví betlém? **18:30** Vánoce proměňují svět: Elektrikář [P] **18:35** O pasáčku Asafovi (13. díl) [P] **18:45** Sedmihlásky: Vánoce, Vánoce, skoro-li budete **18:50** Náš dům v kosmu - ekologie a bioetika (38. díl): autor a průvodce Marek Orko Vácha [P] **19:10** Ars Vaticana (5. díl) **19:20** Přejeme si... **19:35** Hornolidečko - Lidečko **20:00** Klapka s ... (73. díl) [P] **21:00** Na koberečku **21:10** Noční univerzita: Charles Whitehead - Toužil uvidět Ježíše **22:20** Terra Santa News: 18. 12. 2013 **22:40** NOEkreace (206. díl) **22:55** Octava dies (747. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **23:30** Kulatý stůl.

Úterý 24. 12. 2013: 6:05 Octava dies (747. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **6:35** Má vlast: Cholína **8:05** Mohelnický betlém **8:15** Cesta k andělům (65. díl): Táňa Fischerová **9:10** Betlém ve Španělské kapli v Novém Jičíně **9:25** Miesto, kde sa nebo dotklo zeme **9:45** Františkovy jesličky: koledy v podání Scholy brněnské mládeže **11:00** Vánoční příběh aneb Jak to bylo v Betlému **11:30** Hermie - Vánoční koleda **11:35** Sedmihlásky: Štědrý večer nastal **11:40** O pasáčku Asafovi (13. díl) **11:50** Vánoce proměňují svět: Elektrikář **12:00** Angelus Domini [L] **12:05** Platinové písničky (29. díl): Vánoce s dechovkou **12:35** Poselství svatých: Svatý Josef **12:45** U NÁS aneb od cimbálu o lidové kultuře (67. díl): Vánoční speciál se souborem SĽUK - Vinšujeme Vám... **14:05** NOEkreace (206. díl) **14:20** Noeland (47. díl) **14:50** Hermie a vánoční dort **15:25** Dávní hrdinové: V zajetí **15:55** Vánoční koncert Tomáše Kočka a Orchestru **16:55** Narodil se Kristus Pán **17:20** Červené čizmičky **17:45** Sedmihlásky: Štědrý večer nastal **17:50** Vánoce proměňují svět: Sláva na výsostech Bohu! [P] **17:55** O pasáčku Asafovi (14. díl) [P] **18:05** V ten vánoční čas aneb Permonik a betlémy na ostravském hradě **18:50** Zachraňme kostely (1. díl): Kostel Nejsvětější Trojice v Albrechticích u Rýmařova [P] **19:10** Jesličky svatého Františka [P] **20:20** Evangelium podle Matouše: Narození Ježíše Krista **21:25** Půlnoční mše svatá z baziliky Sv. Petra ve Vatikánu [L] **23:30** Vánoční koncert Václava Hudečka **0:25** Vianoce v Terchovej **0:30** Cvrlikání (24. díl) **1:35** Františkovy jesličky: koledy v podání Scholy brněnské mládeže.

Středa 25. 12. 2013: 6:05 Slovenské betlémy (1. díl) **6:30** Záznam koncertu pěveckého sboru Stojanova gymná-

zia Velehrad **7:05** Noční univerzita: P. Vojtěch Kodet - Marnotratný Otec **8:40** Sedmihlásky **8:45** Jesličky svatého Františka **10:00** Mše svatá z kostela Sv. Jana a Pavla v Místku [L] **11:30** Zachraňme kostely (1. díl): Kostel Nejsvětější Trojice v Albrechticích u Rýmařova **11:55** Požehnání Urbi et Orbi [L] **12:45** Klapka s ... (73. díl) **13:50** Na koberečku **14:00** Vánoční koncert skupiny Devítka **14:35** Sobecký obr **15:15** Hermie - obyčejná housenka **16:00** Jak se staví betlém? **16:35** Octava dies (747. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **17:05** Poselství svatých: Svatý Josef **17:15** Borotinské betlémy **17:30** Můj Bůh a Walter: Více světla než stínu [P] **18:00** Mobil **18:55** Sedmihlásky **19:00** Vánoce proměňují svět: Varhaník [P] **19:03** Hermie a přátelé: Dát nebo brát? **19:28** Bible pro nejmenší: Narození Ježíše **19:35** Přejeme si... [P] **20:00** Poklady pod sněhem [P] **21:55** NOEkreace (206. díl) **22:05** Pro vita mundi (115. díl): Vánoční speciál - Mons. Jan Graubner **22:45** Má vlast: Kroměříž **0:10** Evangelium podle Matouše: Narození Ježíše Krista **1:10** Slovenské betlémy (1. díl).

Čtvrtek 26. 12. 2013: 6:05 Náš dům v kosmu - ekologie a bioetika (38. díl): autor a průvodce Marek Orko Vácha **6:25** Vánoční příběh aneb Jak to bylo v Betlému **6:55** Skryté poklady: Vladimír **7:25** Platinové písničky (29. díl): Vánoce s dechovkou **8:00** Kulatý stůl **9:30** Přejeme si... **9:45** Sedmihlásky **9:50** Vianočná Záhada **10:25** Národní pouť do Svaté země: Mše svatá z Pole pastýřů v Betlémě **12:00** Angelus Domini **12:05** Má vlast: Svatý Hostýn **13:15** Betlémy Evropy a Asie (3. díl) **13:35** Ježíš **15:30** Harfa Noemova **16:00** NOEkreace (206. díl) **16:10** Vánoční koncert skupiny Devítka **16:45** Hermie - Vánoční koleda **16:50** Dávní hrdinové: V zajetí **17:15** Sedmihlásky **17:20** Bible pro nejmenší: Na počátku... **17:30** U NÁS aneb od cimbálu o lidové kultuře (67. díl): Vánoční speciál se souborem SĽUK - Vinšujeme vám... **18:50** Na pořadu rodina - Povolání dětí [P] **20:00** Jan Pavel II. - Hledal jsem vás [P] **21:35** Putování po evropských kláštřích: Trapistický klášter v Diepenveen, Nizozemí **22:15** Řád **23:50** Můj Bůh a Walter: Více světla než stínu **0:20** Octava dies (747. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **0:50** Slovenské betlémy (1. díl).

Pátek 27. 12. 2013: 6:05 Betlémy Ameriky a Afriky (4. díl) **6:25** Příběhy odvahy a víry: Patriarcha Tichon (5. díl): Kolik slz budu muset zamáčknot! **6:50** Noční univerzita: Charles Whitehead - Zachee, pojď rychle dolů... **7:50** Joglland v zimě **8:00** Na koberečku **8:10** Vánoční koncert Tomáše Kočka a Orchestru **9:05** Jde o život (3. díl): Modlitba II. **10:40** Klapka s ... (73. díl) **11:40** Sedmihlásky **11:45** Bible pro nejmenší: Na počátku... **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:45** Ars Vaticana (6. díl) **12:55** Přejeme si... **13:10** Jan Pavel II. - Hledal jsem vás **14:40** Vánoční koncert ostravské konzervatoře **15:25** Náš dům v kosmu - ekologie a bioetika (38. díl): autor a průvodce Marek Orko Vácha **15:45** Zachraňme kostely (1. díl): Kostel Nejsvětější Trojice v Albrechticích u Rýmařova **16:10** Katedrála svatého Václava v Olomouci **16:35** Tasovický Mojžíš: Klement Maria Hofbauer **17:30** Hermie a lhářka Flo **17:55** Noeland (47. díl) **18:25** Sedmihlásky **18:30** Bible pro nejmenší: Adam a Eva [P] **18:40** Můj Bůh a Walter: Více světla než stínu **19:05** Putování po evropských kláštřích: Trapistický klášter v Diepenveen, Nizozemí

19:40 Zprávy z Věčného města: 27. 12. 2013 [P] **20:00** Blahoslavený Duns Scotus [P] **21:25** Má vlast (1. díl): Karlštejn **21:55** Proplout Svatou zemí **22:00** Nedělní čtení: Svátek Sv. rodiny [P] **22:30** Přejeme si... **22:45** Na pořadu rodina - Povolání dětí **23:45** Labyrintem víry s Tomášem Halíkem: Vzdáleným nablízku **0:15** Vánoční duchovní písně z kancionálu Kaple královské **0:45** Betlémy Ameriky a Afriky (4. díl).

Sobota 28. 12. 2013: 6:05 Hornolidečko - Lužná **6:15** Hvězdný prachy - odhalte falešné sliby včas (7. díl): Odírání **6:40** Zprávy z Věčného města: 27. 12. 2013 **6:50** Poselství svatých: Svatý Josef **7:00** Zachraňme kostely (1. díl): Kostel Nejsvětější Trojice v Albrechticích u Rýmařova **7:20** V ten vánoční čas aneb Permonik a betlémy na ostravském hradě **8:10** Noeland (47. díl) **8:40** Hermie soutěží **8:50** Sedmihlásky **8:55** Dávní hrdinové: V zajetí **9:20** Hermie a ustrašený pavouk **9:50** Sobecký obr **10:30** Můj Bůh a Walter: Více světla než stínu **10:55** Na pořadu rodina - Povolání dětí **12:00** Angelus Domini [P] **12:05** Zprávy z Věčného města: 27. 12. 2013 **12:15** Nedělní čtení: Svátek Sv. rodiny **12:45** Přejeme si... **13:00** Vánoční příběh aneb Jak to bylo v Betlému **13:30** U NÁS aneb od cimbálu o lidové kultuře (67. díl): Vánoční speciál se souborem SĽUK - Vinšujeme vám... **14:50** Příběhy odvahy a víry: Exarcha Fjodorov (6. díl): Mezi pravdou a temnotou [P] **15:20** Platinové písničky (29. díl): Vánoce s dechovkou **15:50** Jesličky svatého Františka **17:00** Národní pouť do Svaté země: Mše svatá z chrámu Sv. Anny v Jeruzalémě **18:45** Mohelnický betlém **18:55** Sedmihlásky **19:00** Bible pro nejmenší: Adam a Eva **19:05** Labyrintem víry s Tomášem Halíkem: Dotkní se ran **19:30** České a moravské betlémy (2. díl) **20:00** Outdoor Films s Josefem Lukášem [P] **21:30** Koncert Martina Smitha z Ružomberoku v rámci GGDF Worship Tour 2013 [P] **22:35** Zprávy z Věčného města: 27. 12. 2013 **22:45** Noční univerzita: P. Vojtěch Kodet - Marnotratný Otec **0:20** Vánoční koncert Václava Hudečka 2007.

Neděle 29. 12. 2013: 6:15 Skryté poklady: Vladimír **6:45** Ars Vaticana (6. díl) **6:55** Zprávy z Věčného města: 27. 12. 2013 **7:05** U NÁS aneb od cimbálu o lidové kultuře (17. díl): Vánoce se Soláněm **7:55** Předání proutěného řemesla **8:20** Hudební magazín Mezi pražci **9:00** Noční univerzita: ThLic. Veronika Barátová - Rodina jako obraz Boží **10:00** Mše svatá z farnosti sv. Vavřince v Hodoníně [L] **11:15** Na větrné hůrce **11:40** Sedmihlásky **11:45** Na koberečku **12:00** Polední modlitba Sv. otce Františka [L] **12:15** Platinové písničky (29. díl): Vánoce s dechovkou **12:45** Noční univerzita: Viola a Augustin Svobodovi - Může věřit celá rodina? **13:50** Outdoor Films s Josefem Lukášem **15:20** Vánoční koncert skupiny Devítka **16:00** NOEkreace (207. díl) [P] **16:10** Ars Vaticana (6. díl) **16:25** Bible pro nejmenší: Adam a Eva **16:30** Dávní hrdinové: V pasti! [P] **16:55** Sedmihlásky **17:00** Noeland (31. díl) [P] **17:30** Zprávy z Věčného města: 27. 12. 2013 **17:40** Můj Bůh a Walter: Více světla než stínu **18:05** Koncert Martina Smitha z Ružomberoku v rámci GGDF Worship Tour 2013 **19:05** Octava dies (748. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu [P] **19:35** Přejeme si... [P] **20:00** In nomine Patris **21:40** Jezuitské redukce v Paraguayi [P] **22:00** Jean Gentil **23:25** Jde o život (3. díl): Modlitba II. **1:00** Nedělní čtení: Svátek Sv. rodiny **1:30** Polední modlitba Sv. otce Františka.

Pondělí 30. 12. 2013: 6:05 Octava dies (748. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **6:35** Pro vita mundi (79. díl): P. Anton Srholec (2. díl) **7:15** Bol som mimo **7:25** Labyrintem víry s Tomášem Halíkem: Dotkni se ran **7:50** Přejeme si... **8:05** Vánoční koncert ostravské konzervatoře **8:55** Dům nejen ze skla **10:00** Nedělní čtení: Svátek Sv. rodiny **10:30** NOEkreace (207. díl) **10:40** České a moravské betlémy (2. díl) **11:05** Hermie a neposlušná včela Buzby **11:40** Sedmihlášky **11:45** Bible pro nejmenší: Adam a Eva **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:45** Muzikál GEDEON **13:40** Octava dies (748. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **14:10** Betlémy Evropy a Asie (3. díl) **14:35** Příběhy odvahy a víry: Exarcha Fjodorov (6. díl): Mezi pravdou a temnotou **15:05** Noční univerzita: P. Angelo Scarano - Jeden člověk měl dva syny **16:00** Vánoční duchovní písně z kancionálu Kaple královské **16:35** UNITED 2013: Jeden život **17:00** Mobil **18:00** Krasohled (1. díl) [P] **18:30** Bible pro nejmenší: Potopa [P] **18:35** Sedmihlášky **18:40** Náš dům v kosmu - ekologie a bioetika (39. díl): autor a průvodce Marek Orko Vácha **19:00** Jezuitské redukce v Paraguai **19:15** Ars Vaticana (6. díl) **19:25** Přejeme si... **19:40** Zprávy z Věčného města: 30. 12. 2013 [P] **20:00** Quo Vadis **22:20** Na koberečku [P] **22:35** Pro vita mundi (81. díl): P. Vojtěch Kodet **23:30** Octava dies (748. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **0:05** Noční univerzita: Charles Whitehead - Zachee, pojď rychle dolů...

Úterý 31. 12. 2013: 6:05 Zprávy z Věčného města: 30. 12. 2013 **6:15** U NÁS aneb o cimbálu o lidové kultuře (73. díl): Tomáš Kočko & orchestr **7:40** Outdoor Films s Josefem Lukášem **9:15** Chůvičky: divadelní spolek Hrozen **11:00** Octava dies (748. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **11:30** Hermie soutěží **11:40** Sedmihlášky (45. díl): Ja sem maly koledniček **11:45** Bible pro nejmenší: Potopa **12:00** Angelus Domini [L] **12:05** Zprávy z Věčného města: 30. 12. 2013 **12:15** Labyrintem víry s Tomášem Halíkem: Dotkni se ran **12:40** Ars Vaticana (6. díl) **12:50** Přejeme si... **13:10** Worship Festival s Martinem Smithem v rámci GGDF Worship Tour 2013 **14:10** UNITED 2013: Jeden život **14:40** Quo Vadis **17:00** První nešpory ze slavnosti Matky Boží Panny Marie a Te Deum na poděkování za rok 2013 s papežem Františkem [L] **18:05** Dávní hrdinové: V pasti! **18:30** Bible pro nejmenší: Abram **18:35** Sedmihlášky (45. díl): Ja sem maly koledniček **18:40** NOEkreace (207. díl) **18:50** Dobré zprávy 2013 [P] **20:00** Maktub [P] **22:00** Svatební skeč **22:10** Přejeme si... SPECIÁL [L] **23:00** Co jste v Noe neviděli... [P] **23:10** Hotel Svět [P] **23:55** Novoroční přípitek zaměstnanců televize Noe [P] **0:00** Hymna České republiky a Slovenské republiky **0:05** Taková léčivá romance: divadelní spolek Hrozen **1:50** Jak potkávat svět s Tomášem Šulajem **3:10** IDS: divadelní spolek Hrozen.

Středa 1. 1. 2014: 6:05 Ars Vaticana (6. díl) **6:15** Noční univerzita: P. Angelo Scarano - Jeden člověk měl dva syny **7:05** NOEkreace (207. díl) **7:15** Dobré zprávy 2013 **8:15** Jezuitské redukce v Paraguai **8:30** Alžběta - jedna z nás **9:20** Harfa Noemova **9:45** Poselství svatých: Marie, Matka Ježíšova [P] **10:00** Mše svatá ze slavnosti Matky Boží Panny Marie z baziliky Sv. Petra v Římě [L] **12:15** Pro vita mundi (81. díl): P. Vojtěch Kodet **13:10** Koncert JKO z Gongu 2013 **14:20** Maktub **16:15** Krasohled (1. díl) **16:45** Můj Bůh a Walter: Svátosti [P] **17:00** Noční univerzita:

Panna Maria učednice - P. Vojtěch Kodet, ThD., OCarm. **18:00** Octava dies (748. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **18:30** Bible pro nejmenší: Izák a Rebeka **18:35** Sedmihlášky **18:45** Poselství svatých: Marie, Matka Ježíšova **18:55** Popelka Nazaretská **19:35** Přejeme si... [P] **20:00** Píseň o Františkovi z Assisi [P] **21:00** Má vlast (2. díl): Karlštejn **22:00** Noční univerzita: Karel Řežábek - Kdo to viděli, reptali [P] **23:00** NOEkreace (207. díl) **23:10** Klauzura **23:30** Na pořadu rodina - Povolání dětí **0:35** Příběhy odvahy a víry: Exarcha Fjodorov (6. díl): Mezi pravdou a temnotou.

Čtvrtek 2. 1. 2014: 6:05 Náš dům v kosmu - ekologie a bioetika (39. díl): autor a průvodce Marek Orko Vácha **6:25** Platinové písničky (29. díl): Vánoce s dechovkou **6:55** Divadelná skupina Agape **7:25** Katedrála svatého Václava v Olomouci **7:50** Bol som mimo **8:00** Jde o život (3. díl): Modlitba II. **9:35** Vydržet a nepadnout **10:05** Misie na živo - Vincetini **11:05** Tajemství mokrého ticha **11:40** Sedmihlášky: Já malý přicházím koledovat **11:45** Bible pro nejmenší: Izák a Rebeka **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Má vlast (2. díl): Karlštejn **13:00** Vše pro mého krále a královnu **13:30** Pro vita mundi (81. díl): P. Vojtěch Kodet **14:30** Hermie a Stanley na táboře **15:05** Noeland (31. díl) **15:30** Skryté poklady: Vladimír **16:05** Pastýř na člunu **16:25** Outdoor Films s Josefem Lukášem **18:00** Dávní hrdinové: V pasti! **18:25** Sedmihlášky: Já malý přicházím koledovat **18:30** Bible pro nejmenší: Jákob a Ezau [P] **18:40** Ars Vaticana (7. díl) **18:50** Labyrintem víry s Tomášem Halíkem: Dotkni se ran **19:15** NOEkreace (207. díl) **19:25** Budu pomáhat: Múzy dětem **19:35** Zpravodajské Noeviny (543. díl): 2. 1. 2014 [P] **20:00** Jak potkávat svět - [L] **21:25** Putování po evropských kláštřích: Klášter klarisek v Meegen, Nizozemí [P] **22:00** Přejeme si... **22:15** Zpravodajské Noeviny (543. díl): 2. 1. 2014 **22:30** Krasohled (1. díl) **23:00** Octava dies (748. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **23:30** Nevybroušené diamanty **0:05** Zpravodajské Noeviny (543. díl): 2. 1. 2014 **0:20** Můj Bůh a Walter: Svátosti **0:35** Poselství svatých: Marie, Matka Ježíšova.

Pátek 3. 1. 2014: 6:05 Zpravodajské Noeviny (543. díl): 2. 1. 2014 **6:20** NOEkreace (207. díl) **6:30** Krasohled (1. díl) **7:00** Melódia dúhy **7:15** Příběhy odvahy a víry: Exarcha Fjodorov (6. díl): Mezi pravdou a temnotou **7:50** Noční univerzita: Karel Řežábek - Kdo to viděli, reptali **8:55** U NÁS aneb o cimbálu o lidové kultuře (17. díl): Vánoce se Solánem **9:45** Plavební stupeň Přelouč **10:00** Na koberečku **10:10** Pro vita mundi (81. díl): P. Vojtěch Kodet **11:05** Probuzení Haiti **11:40** Sedmihlášky: Já malý přicházím koledovat **11:45** Bible pro nejmenší: Jákob a Ezau **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Přejeme si... **13:05** Ars Vaticana (7. díl) **13:15** Píseň o Františkovi z Assisi **14:20** Jezuitské redukce v Paraguai **14:35** Náš dům v kosmu - ekologie a bioetika (39. díl): autor a průvodce Marek Orko Vácha **14:55** Muzikál GEDEON **15:45** Zvečňené šupolím **16:00** Zpravodajské Noeviny (543. díl): 2. 1. 2014 **16:15** Harfa Noemova **16:40** Hrdinové víry (3. díl): Arciopat Anastáz Opasek **17:45** Meandry řeky Odry **18:10** Haiti, 75 let přítomnosti salesiánů na Haiti **18:25** Sedmihlášky: Já malý přicházím koledovat **18:30** Bible pro nejmenší: Ráchel [P] **18:45** Můj Bůh a Walter: Svátosti **19:00** Putování po evropských kláštřích: Klášter klarisek

v Meegen, Nizozemí **19:35** Hornolidečko - Dožínky **19:40** Zprávy z Věčného města: 3. 1. 2014 [P] **20:00** Kulatý stůl [L] **21:35** Přejeme si... **21:50** Na koberečku **22:05** Nedělní čtení: 2. neděle vánoční [P] **22:35** Outdoor Films s Josefem Lukášem **0:10** Pastýř na člunu **0:30** Labyrintem víry s Tomášem Halíkem: Dotkni se ran.

Sobota 4. 1. 2014: 6:05 Hornolidečko - Dožínky **6:10** Zprávy z Věčného města: 3. 1. 2014 **6:20** Pastýř na člunu **6:40** Poselství svatých: Marie, Matka Ježíšova **6:50** Zpravodajské Noeviny (543. díl): 2. 1. 2014 **7:05** Živá historie - Hrad Strečno **7:15** Obec Madunice **7:25** Píseň o Františkovi z Assisi **8:30** Noeland (31. díl) **8:55** Sedmihlášky: Já malý přicházím koledovat **9:00** Dávní hrdinové: V pasti! **9:25** Můj Bůh a Walter: Svátosti **9:40** Krasohled (1. díl) **10:10** Divadelná skupina Agape **10:40** Na pořadu rodina - Povolání dětí **11:40** Melódia dúhy **12:00** Polední modlitba Sv. otce Františka **12:10** Zprávy z Věčného města: 3. 1. 2014 **12:25** Nedělní čtení: 2. neděle vánoční **12:55** Přejeme si... **13:10** Jak potkávat svět - **14:30** NOEkreace (207. díl) **14:40** Katedrála svatého Václava v Olomouci **15:05** Platinové písničky (29. díl): Vánoce s dechovkou **15:40** Hornolidečko - Dožínky **15:45** Bol som mimo **15:55** Hrdinové víry (3. díl): Arciopat Anastáz Opasek **17:10** Pro vita mundi (80. díl): Jan Špilar **18:05** Příběhy odvahy a víry: Svatý Serafím (7. díl): Na zemi anděl, v nebi člověk [P] **18:30** Bible pro nejmenší: Ráchel **18:35** Sedmihlášky: Já malý přicházím koledovat **18:40** Budu pomáhat: Múzy dětem **19:00** Hudební magazín Mezi pražci [P] **19:40** V souvislostech (34. díl) [P] **20:05** Hlubinami vesmíru [P] **20:45** Organ v nebi [P] **21:10** Harfa Noemova [P] **21:35** Labyrintem víry s Tomášem Halíkem: Stromu zbývá naděje **22:05** Zprávy z Věčného města: 3. 1. 2014 **22:15** Kibeho: Mariánské poutní místo v Africe **23:05** Noční univerzita: P. Angelo Scarano - Jeden člověk měl dva syny **0:00** Muzikál GEDEON **0:50** Nevybroušené diamanty.

Neděle 5. 1. 2014: 6:15 Divadelná skupina Agape **6:45** Ars Vaticana (7. díl) **7:00** Jak potkávat svět - **8:20** Jezuitské redukce v Paraguai **8:35** Hudební magazín Mezi pražci **9:15** Žijeme mezi vámi **9:35** Zprávy z Věčného města: 3. 1. 2014 **10:00** Mše svatá z kostela sv. Jakuba v Trnavě /SK/ [L] **11:15** Nábožné združení svatého Jozefa **11:45** Na koberečku **12:00** Polední modlitba Sv. otce Františka [L] **12:20** V souvislostech (34. díl) **12:40** Zpravodajský souhrn týdne [P] **13:35** Platinové písničky (8. díl): Dechovka **14:05** Hlubinami vesmíru **14:45** Budu pomáhat: Múzy dětem **14:55** Noční univerzita: Karel Řežábek - Kdo to viděli, reptali **16:00** NOEkreace (208. díl) [P] **16:10** Osmý tón Svatého Hostýna **16:30** Dávní hrdinové: Vyzrazení [P] **16:55** Sedmihlášky: My tři králové jdeme k vám [P] **17:00** Noeland (31. díl) **17:30** Můj Bůh a Walter: Svátosti **17:45** Zprávy z Věčného města: 3. 1. 2014 **18:00** Píseň o Františkovi z Assisi **19:05** Jezuité o: INDIE - na křižovatkách víry [P] **19:25** Posledný deň v úrade **19:35** Přejeme si... [P] **20:00** Octava dies (749. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu [P] **20:30** Vánoční revue k 60. výročí založení JKGO [P] **22:05** V souvislostech (34. díl) **22:25** Nedělní čtení: 2. neděle vánoční **22:55** Hrdinové víry (3. díl): Arciopat Anastáz Opasek **23:55** Ars Vaticana (7. díl) **0:10** Polední modlitba Sv. otce Františka **0:20** Haiti, 75 let přítomnosti salesiánů na Haiti **0:35** Sestra Sára.

Liturgická čtení

Neděle 22. 12. – 4. neděle adventní

1. čt.: Iz 7,10-14

Ž 24(23),1-2.3-4ab.5-6

Odp.: srov. 7c+10b (*Ať vejde Hospodin, on je král slávy!*)

2. čt.: Řím 1,1-7

Ev.: Mt 1,18-24

Slovo na den: *Aby se naplnilo, co řekl Pán.*

Pondělí 23. 12. – ferie

(v českobudějovické katedrále: slavnost Výročí posvěcení katedrály)

1. čt.: Mal 3,1-4.23-24

Ž 25(24),4-5ab.8-9.10+14

Odp.: Lk 21,28 (*Vzpřimte se a zdvihněte hlavu, protože se blíží vaše vykoupení.*)

Ev.: Lk 1,57-66

Slovo na den: *Radovali se s ní.*

Úterý 24. 12. – ferie (ráno)

1. čt.: 2 Sam 7,1-5.8b-12.14a.16

Ž 89(88),2-3.4-5.27+29

Odp.: srov. 2a (*O tvém milosrdenství, Hospodine, na věky budu zpívat.*)

Ev.: Lk 1,67-79

Slovo na den: *Uvedl naše kroky na cestu pokoje.*

– večer:

1. čt.: Iz 62,1-5

Ž 89(88),4-5.16-17.27+29

Odp.: 2a (*Na věky chci zpívat o Hospodinových milostech.*)

2. čt.: Sk 13,16-17.22-25

Ev.: Mt 1,1-25

Slovo na den: *Bůh s námi.*

– v noci:

1. čt.: Iz 9,1-3.5-6

Ž 96(95),1-2a.2b-3.11-12.13

Odp.: Lk 2,11 (*Dnes se nám narodil Spasitel, Kristus Pán.*)

2. čt.: Tit 2,11-14

Ev.: Lk 2,1-14

Slovo na den: *Pokoj lidem.*

– za svítání:

1. čt.: Iz 62,11-12

Ž 97(96),1+6.11-12

Odp.: *Světlo dnes zazáří nad námi, neboť se nám narodil Pán.*

2. čt.: Tit 3,4-7

Ev.: Lk 2,15-20

Slovo na den: *Děťátko položené v jeslích.*

Středa 25. 12. – slavnost Narození Páně

1. čt.: Iz 52,7-10

Ž 98(97),1.2-3ab.3cd-4.5-6

Odp.: 3c (*Uzřely všechny končiny země spásu našeho Boha.*)

2. čt.: Žid 1,1-6

Ev.: Jan 1,1-18

Slovo na den:

Ten život byl světlem lidí.

Čtvrtek 26. 12. – svátek sv. Štěpána

1. čt.: Sk 6,8-10; 7,54-60

Ž 31(30),3cd-4.6+8ab.16bc-17

Odp.: 6a (*Do tvých rukou, Hospodine, svěřuji svého ducha.*)

Ev.: Mt 10,17-22

Slovo na den: *Kdo vytrvá až do konce, bude spasen.*

Pátek 27. 12. – svátek sv. Jana

1. čt.: 1 Jan 1,1-4

Ž 97(96),1-2.5-6.11-12

Odp.: 12a (*Radujte se, spravedliví, v Hospodinu!*)

Ev.: Jan 20,2-8

Slovo na den: *Viděl a uvěřil.*

Sobota 28. 12. – svátek sv. Mladátek

1. čt.: 1 Jan 1,5-2,2

Ž 124(123),2-3.4-5.7b-8

Odp.: 7a (*Naše duše vyvázla jako pták z ptáčnickovy léčky.*)

Ev.: Mt 2,13-18

Slovo na den: *Je slyšet hlas, pláč a velké bédování.*

Bazilika Nanebevzetí Panny Marie, Staré Brno, Mendlovo nám. – BOHOSLUŽBY O VÁNOCÍCH: 24. 12. v 15:00 hod.

a ve 22:00 hod. • 25. 12. a 26. 12. v 7:30, 9:00 a 11:00 hod. • 31. 12. v 16:00 hod. • 1. 1. 2012 v 9:00, 11:00 hod. a 16:00 hod.

Požehnané, milostiplné Vánoce a celý nastávající rok 2014 přejí všem, na přímluvu Panny Marie Svatotomské, starobrněňští augustiniáni.

Folklorum o.s. ve spolupráci s Maticí svatokopecskou pořádají v sobotu 28. 12. 2013 v 17 hodin v bazilice Navštívení Panny Marie na Svatém Kopečku VÁNOČNÍ KONCERT Z HANÉ A VALAŠSKA. Hanácký mužský sbor Rovina z Olomouce a širokého okolí, Cimbálová muzika Bukovinka a ženský sbor Jaderničky z Bystřice pod Hostýnem v programu představí to nejlepší z repertoáru hanáckých a valašských koledí, pastorel a písní doby vánoční. Všechna vystupující seskupení se pravidelně prezentují na mezinárodních folklorních festivalech, kde získávají významná ocenění. Akci finančně podpořilo Sm Olomouc.

BREVIÁŘ PRO LAIKY

21.–28. PROSINCE 2013

Změna v číslování breviáře: levý, nepodbarvený sloupec – dřívější vydání breviáře; pravý, podbarvený sloupec – nové vydání breviáře (2007)

Uvedení do první modlitby dne:	NE 22. 12.		PO 23. 12.		ÚT 24. 12.		ST 25. 12.		ČT 26. 12.		PÁ 27. 12.		SO 28. 12.	
Antífona	122	131	122	131	122	131	154	167	1617	1832	1621	1836	1624	1840
Žalm	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881
Ranní chvály:														
Hymnus	122	131	122	131	122	131	154	167	1617	1833	1621	1837	1625	1840
Antifony	116	124	124	134	150	163	160	174	1618	1833	1621	1837	1625	1841
Žalmy	1137	1264	1152	1280	1167	1297	813	914	813	914	813	914	813	914
Krátké čtení a zpěv	116	125	146	159	150	163	161	174	1618	1834	1622	1837	1625	1841
Antífona k Zach. kantiku	116	125	146	159	150	163	161	175	1619	1834	1622	1838	1626	1841
Prosby	117	125	147	159	150	163	161	175	1619	1834	1622	1838	1626	1842
Závěrečná modlitba	117	126	147	160	151	164	162	175	1619	1835	1623	1838	1626	1842
Modlitba během dne:														
Hymnus	123	133	123	133	123	133	155	168	155	168	155	168	155	168
Antifony	124	133	124	133	124	133	156	169	156	169	156	169	156	169
Žalmy	1142	1269	1157	1286	1172	1302	162	176	1204	1336	1219	1353	1234	1370
Krátké čtení	118	126	147	160	151	164	164	178	1619	1835	1623	1839	1627	1843
Závěrečná modlitba	117	126	147	160	151	164	164	179	1619	1835	1623	1838	1626	1842
Nešpory:														
	SO 21. 12.													
Hymnus	121	130	121	130	121	130	157	170	153	180	153	180	153	180
Antifony	114	123	119	128	124	134	157	170	165	180	165	180	165	180
Žalmy	1133	1259	1146	1274	1161	1291	157	171	165	181	165	181	165	181
Kr. čtení a zpěv	115	123	119	128	148	161	159	172	167	183	176	192	177	194
Ant. ke kant. P. M.	142	154	145	158	149	162	159	173	168	183	176	193	178	194
Prosby	115	123	119	128	149	162	159	173	168	183	176	193	178	195
Záv. modlitba	117	126	117	126	147	160	160	174	168	174	177	194	178	195
Kompletář:	1238	1374	1242	1379	1247	1384	1238	1374	1242	1379	1238	1374	1242	1379

Liturgická čtení

Neděle 29. 12. – svátek Svaté rodiny Ježíše, Marie a Josefa

1. čt.: Sir 3,3-7.14-17a (řec. 2-6.12-14)
Ž 128(127),1-2.3.4-5

Odp.: 1 (*Blaze každému, kdo se bojí Hospodina, kdo kráčí po jeho cestách.*)

2. čt.: Kol 3,12-21

Ev.: Mt 2,13-15.19-23

Slovo na den: *Podle pokynu ve snu.*

Pondělí 30. 12. – šestý den v oktávě Narození Páně

1. čt.: 1 Jan 2,12-17

Ž 96(95),7-8a.8b-9.10

Odp.: 11a

Ev.: Lk 2,36-40

Slovo na den: *Sloužila Bohu posty a modlitbami.*

Úterý 31. 12. – připomínka sv. Silvestra I.

1. čt.: 1 Jan 2,18-21

Ž 96(95),1-2.11-12.13

Odp.: 11a (*Radujte se, nebesa, zajásej, země!*)

Ev.: Jan 1,1-18

Slovo na den:

Moc stát se Božími dětmi.

večer:

1. čt.: Gn 1,14-18 nebo Nm 6,22-27

Ž 8,2a+4-5.6-7.8-9

Odp.: 2a (*Hospodine, náš Pane, jak podivuhodné je tvé jméno po celé zemi!*)

2. čt.: 1 Kor 7,29-31

nebo Jak 4,13-15

Ev.: Mt 6,31-34 nebo Lk 12,35-40

Slovo na den: *Nedělejte si starosti o zítřek.*

Středa 1. 1. – slavnost Matky Boží, Panny Marie

1. čt.: Nm 6,22-27

Ž 67(66),2-3.5.6+8

Odp.: 2a (*Bože, buď milostiv a žehnej nám!*)

2. čt.: Gal 4,4-7

Ev.: Lk 2,16-21

Slovo na den: *Nalezli Marii.*

Čtvrtek 2. 1. – památka sv. Bazila Velikého a Řehoře Nazianského

1. čt.: 1 Jan 2,22-28

Ž 98(97),1.2-3ab.3cd-4

Odp.: 3cd (*Uzřely všechny končiny země spásu našeho Boha.*)

Lipový kříž – Společnost pro kulturní identitu Vás zve na **přednášku JUDr. Eriky Hájkové MUSÍ BÝT NE-MOC OPAKEM ZDRAVÍ?**, která se bude konat **v úterý 7. ledna 2014 v 18 hodin** v sále 318, 3. patro, Český svaz vědeckotechnických společností, Novotného lávka 5, Praha 1.

Ev.: Jan 1,19-28

Slovo na den: *Co říkáš sám o sobě?*

Pátek 3. 1. – nez. pam. Nejsvětějšího Jména Ježíš

1. čt.: 1 Jan 2,29-3,6

Ž 98(97),1.3cd-4.5-6

Odp.: 3cd (*Uzřely všechny končiny země spásu našeho Boha.*)

Ev.: Jan 1,29-34

Slovo na den:

Dosvědčuji: To je Syn Boží.

Sobota 4. 1. – ferie

1. čt.: 1 Jan 3,7-10

Ž 98(97),1.7-8.9

Odp.: 3cd (*Uzřely všechny končiny země spásu našeho Boha.*)

Ev.: Jan 1,35-42

Slovo na den: *Našli jsme Mesiáše!*

Neděle 5. 1. – 2. neděle po Narození Páně

1. čt.: Sir 24,1-4.12-16 (řec. 1-2.8-12)

Ž 147,12-13.14-15.19-20

Odp.: Jan 1,14 (*Slovo se stalo tělem a přebývalo mezi námi. Nebo: Aleluja.*)

2. čt.: Ef 1,3-6.15-18

Ev.: Jan 1,1-18

Slovo na den:

Do vlastního přišel.

BREVIÁŘ PRO LAIKY

28. PROSINCE 2013 – 4. LEDNA 2014

Změna v číslování breviáře: levý, nepodbarvený sloupec – dřívější vydání breviáře; pravý, podbarvený sloupec – nové vydání breviáře (2007)

Uvedení do první modlitby dne:	NE 29. 12.		PO 30. 12.		ÚT 31. 12.		ST 1. 1.		ČT 2. 1.		PÁ 3. 1.		SO 4. 1.	
Antifona	170	186	154	167	154	167	193	211	1734	1953	154	167	154	167
Žalm	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881
Ranní chvály:														
Hymnus	171	187	154	167	154	167	193	212	1734	1953	154	167	154	232
Antifony	171	187	184	201	188	206	195	213	874	979	890	997	906	1014
Žalmy	813	914	813	914	813	914	813	914	874	980	890	997	906	1014
Krátké čtení a zpěv	172	188	185	202	188	206	195	213	1735	1954	208	228	211	232
Antifona k Zach. kantiku	172	188	185	202	189	206	195	213	1275	1413	208	1415	212	232
Prosby	172	188	185	202	189	207	195	214	1724	1943	209	228	212	232
Závěrečná modlitba	173	189	185	203	190	207	196	214	1275	1414	209	1415	212	233
Modlitba během dne:														
Hymnus	155	168	155	168	155	168	155	168	879	984	155	168	155	168
Antifony	156	169	156	169	156	169	156	169	879	985	156	169	156	169
Žalmy	818	919	833	935	849	953	1285	1403	879	985	895	1003	911	1019
Krátké čtení	173	190	186	203	190	208	196	215	882	988	209	229	213	233
Závěrečná modlitba	173	189	185	203	190	207	196	214	882	988	209	229	212	233
Nešpory:														
SO 28. 12.														
Hymnus	153	166	153	166	153	180	191	209	197	216	1736	1955	153	166
Antifony	169	185	174	191	165	180	192	210	198	216	884	990	900	1008
Žalmy	1649	1866	1661	1878	165	181	1649	1866	1661	1878	884	990	901	1008
Kr. čtení a zpěv	169	185	175	191	187	204	192	210	199	217	1737	1956	210	231
Ant. ke kant. P. M.	169	185	175	191	187	205	192	210	199	217	1276	1414	211	1415
Prosby	170	186	175	192	187	205	193	211	199	217	1731	1950	211	231
Záv. modlitba	173	189	173	189	185	203	196	214	196	214	1275	1414	209	1415
Kompletář:	1238	1374	1242	1379	1238	1374	1238	1374	1242	1379	1257	1395	1260	1398

BETLÉMY VYROBENÉ PŘEDŠKOLÁKY A ŠKOLÁKY jsou vystaveny v ambitu Lorety

v Rumburku. V křížové chodbě barokní kulturní památky z 18. století se představuje pět desítek betlémů, jejichž tvůrci jsou děti z mateřských center a mateřských a základních škol v Rumburku a Jiřikově. Výstava představuje jesličky malované, vystříhané a vyrobené z keramiky, kelímků, ruliček a špejli. Ozdobou letošní výstavy je betlém předškoláků namalovaný na paravánu a rozměrný betlém s postavami vymodelovanými z papíru. **Výstava dětských betlémů probíhá v Loretě Rumburk do 2. 2. 2014, od úterý do soboty, mezi 9-16 hod.** Vstupné je 50 a 25 Kč. Děti do 6 let mají vstup zdarma. Pro dětské návštěvníky jsou připraveny omalovánky s adventní a vánoční tematikou. Výstavu pořádá Římskokatolická farnost – děkanství Rumburk. **Nepřístupná je v období vánočních svátků od 22. 12. 2013 do 1. 1. 2014.** Vedle dětských betlémů je v přilehlém kostele sv. Vavřince vystaven 91 let starý klášterní betlém, vyřezaný a namalovaný nejlepšími rezbáři Šluknovska. Více informací sdělí projektová manažerka ŘKF: Klára Mágrová, GSM +420 724 072 525, e-mail: loreta.rumburk@seznam.cz.

Naše prodejna v Olomouci na Dolním náměstí 24 je otevřena také v sobotu v době od 8 do 12 hodin.

Z JINÝCH NAKLADATELSTVÍ

SMS DO ŽIVOTA

Janka Procházková

Brožurka s praktickými postřehy do života, skrze níž dárcé může někomu blízkému darovat slovo, které ho potěší, povzbudí, nasměruje či utvrdí.

Paulinky • Brož., 90x140 mm, křídový papír, 24 stran, 35 Kč

TO JE MOJE DCERA • JAK OTCOVA LÁSKA CHRÁNÍ A POSILUJE JEHO DCERU

Rick Johnson • Z angličtiny přeložila Alena Švecová • Redaktor Miroslav Hora

Tatínku, jste to právě vy, kdo utváří budoucnost vaší dcery. Můžete ovlivnit každý aspekt jejího života. Můžete jí ukázat, jak se má jednat se ženou, jak by se k ní muži měli chovat a jak se projevuje zdravá láska a náklonnost k ženě. A co je nejdůležitější, můžete ovlivnit to, jak se vaše dcera bude cítit ve vztahu k mužům, i její názor na to, jak by s ní muži měli jednat. Rick Johnson, odborník v oblasti výchovy dětí, vám s těmito úkoly pomůže.

Návrat domů • Brož., 139x205 mm, 168 stran, 215 Kč

ANIČKA A OSTROV ANDEŮ

Ludmila Jančíková • Ilustrace Maria Novotná

Příběh děvčátka z bavorského městečka v podhůří Alp. Anička měla prodloužený domov v Praze a vyrůstala tam na babiččiných pohádkách. Pomohly jí od

smutku po odchodu tatínka od rodiny, od zklamání a samoty jí měl pomáhat i ostrov andělů, který pro ni babička vymyslela. Pohádky a andělé nestačili, když Anička umřel nejbližší kamarád. Hledala si nové, bála se zůstat sama. Nacházela jich celé houfy na počítači a Facebooku a obětovala jim všechno – úspěchy v hudbě, ve škole, klid v bavorském i pražském domově. V dospívání nepřestaly problémy narůstat, až kouzelný zážitek s velrybou na zahraničním pobytu nasměroval Aničku zpátky na dobrou cestu, k maturitě, první lásce a dokonce k pozapomenutému ostrovu andělů a vlastním pohádkám. Vhodné pro děti od 9 let.

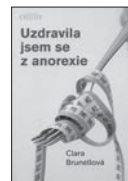
*Jiří Brauner v Kartuziánském nakladatelství
Brož., 170x240 mm, 160 stran, 220 Kč*

UZDRAVILA JSEM SE Z ANOREXIE

Clara Brunellová • Z italského přeložila Helena Křenková • Redakce Tereza Hubáčková

Anorexii mnozí považují za extrémní důsledek touhy po dokonalém vzhledu, ale hraje zde roli více příčin, které většinou souvisejí s problémy ve vztazích k nejbližším a k sobě samému. Dnes čím dál více vnímáme, že jde o hluboké duševní trápení, které má i duchovní rozměr. Autorka se vrací k vlastní bolestné zkušenosti s touto agresivní nemocí. Smyslem jejího vyprávění je osvětlit klíčové postoje a obrany, jimiž člověk vlastní uzdravení bojkotuje. Kromě odborné pomoci jí byla velkým světlem na cestě k uzdravení také křesťanská víra, především cesta usmíření a objevení nové naděje, pramene života, z něhož je možné bez zklamání čerpat.

Karmelitánské nakladatelství • Brož., 130x190 mm, 144 stran, 159 Kč

Objednávky knih – tel. 587 405 431 • Administrace a inzerce týdeníku Světlo – tel./fax 585 222 803 • Matice cyrilometodějská s. r. o.,
Dolní nám. 24, 771 11 Olomouc 1, e-mail: knihy@maticecm.cz • Kompletní nabídku knižní produkce MCM naleznete na internetové adrese www.maticecm.cz

772 00 Olomouc 2
982707-0262/2011

P. P.

TZ D + 1

771 11 Olomouc 1

Dolní nám. 24

Matice cyrilometodějská s. r. o.